

[10th September 1958]

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 19 OF 1958).

10-10
a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report^a of the Select Committee on the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 19 of 1958).

VII.—GOVERNMENT MOTION.

FOOD SITUATION IN THE MADRAS STATE.

MR. SPEAKER : The Business Advisory Committee yesterday decided that we shall devote three hours for the debate on the food situation, from 10-10 a.m. to 1-10 p.m. The Hon. Minister has already made a statement on the food situation and that statement has been placed on the table of the House. The hon. the Leader of the Opposition, and the leaders of the Dravida Munnetra Kazhagam, Communist, Socialist and Praja Socialist Parties will take 15 minutes each, and the Hon. Minister will take 20 minutes. That means about 70 minutes will be available and according to the decision arrived at yesterday, 10 hon. Members can take part in the discussion. They will be six Members from the Congress Party, one Member from the D.M.K., one Member from the I.N.D.C. Party, one Member from the Communist Party and one Independent. The Leaders of the Praja Socialist and Socialist Parties have stated that they have no members to speak on the subject. So, I allot seven minutes for each speaker and I hope hon. Members will sit down when I ring the bell after the time allowed to them is over. Otherwise, we cannot keep up to the programme. This programme has been agreed to by all Leaders of Parties, for which I am not responsible. I am only responsible for carrying out that programme.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. Yesterday we were in the midst of a Bill, viz., The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958; one or two hon. Members also spoke on it. May I know when the discussion on that Bill will be continued.

MR. SPEAKER : We will adjourn at 1-10 p.m. and meet again at 3 p.m. when we will continue the discussion on that Bill till 5-30 p.m. or till it is finished.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That the statement made on 8th September 1958, with regard to the food situation in the State of Madras be taken into consideration.’

10th September 1958]

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the statement made on 8th September 1958, with regard to the food situation in the State of Madras be taken into consideration.’

There are a number of amendments and I would request hon. Members to move their amendments now formally, and they could speak on them later on.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

Add at the end the following :

“and on such consideration this House recommends that steps be taken expeditiously :

(a) to encourage collective-farming ;

(b) to control the prices of foodgrains ;

(c) to make available to the agriculturists all the facilities needed by them such as manure, fertiliser and improved tools at cheaper prices ”.

The amendment was duly seconded.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

Add at the end the following :

“on such consideration the House resolves to appoint a committee consisting of to advise the Government on the food situation from time to time.”.

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move—

Add at the end the following :

“and on such consideration, this House is of the opinion that—

(1) Fair price shops should be opened forthwith all over the State in large numbers ;

(2) the Government of India should be insisted on to supply foodgrains to this State for creating a buffer stock ;

(3) The State Government should undertake procurement of foodgrains from landholders possessing over 20 acres of wet land and 50 acres of dry land, the purchase price being fixed at a reasonable level having regard to the expenditure incurred on production ;

(4) a system of licencing dealers in the matter of purchase of foodgrains should be introduced ;

(5) the Government of India should be prevailed upon to take steps to prevent banks from advancing loans to merchants for clearing food consignments ;

(6) the provisions of the Essential Commodities Act should be implemented ;

[Sri N. K. Palanisami] [10th September 1958]

(7) the rules regarding grant of takkavi loans to agriculturists should be relaxed so that loans may be made available to them easily;

(8) all poramboke lands should be distributed to the peasants on condition that they should produce food to the extent that may be prescribed by the Government;

(9) a sum of Rs. 5 crores should be allotted for the implementation of minor irrigation works; and

(10) the State Government should take the following steps to step up food production—

(a) stop collecting all taxes other than land revenue,

(b) cancellation of fines imposed on the ryots, and

(c) increase the supply of manure to ryots at reduced rates."

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, my amendment is very simple and innocuous but some portions of it are omitted. In the beginning of my amendment, I have stated that this House regrets to note that the statement reveals the failure of the Government in the past to check the rise of food prices and the attitude of complacency for the future. But that first portion has been omitted and I request that I shall be given an opportunity to explain why it is omitted.

MR. SPEAKER : If the hon. Member says that he regrets that the Government did not take proper action, it means a vote of censure which cannot be moved as an amendment to the motion on the food situation. Therefore, I have deleted that portion which relates to censure. If he wants to move a censure motion, he must give sufficient notice for it and observe the rules in regard to it. But if he wants to add the words 'attitude of complacency', I will agree to it. As it is a matter concerning the food situation in the State in which all leaders of parties should agree, as the Prime Minister has stated, there is no question of including the words like 'regretting the failure of the Government' in this motion. Therefore, I have deleted that portion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

'Add the following at the end :

"and on such consideration this House notes that there has been an attitude of complacency on the part of the Government with regard to the rise of food prices and suggests that the following steps be taken expeditiously :

(a) opening of fair-price shops liberally not only for selling wheat but for selling rice at a fair price;

(b) procurement of paddy from agriculturists owning more than 10 acres of wet lands at a reasonable price at the time of harvest;

10th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

(e) seizing of hoarded stocks of foodgrains either with the merchants or with landlords;

(d) making available to the lower strata of agriculturists sufficient credit facilities and other incentives to increase food production;

(e) to ensure durable peace in agriculture by expediting fullfledged land reforms so as to fully mobilise the enthusiasm of actual tillers for an all-out effort to increase production of foodgrains.”

MR. SPEAKER: Now both the motion and the amendments are before the House for discussion.

I understand from those who have moved the amendments, that the amendment moved by the hon. Member Sri Palanisami will be the main amendment of the Opposition. So, I shall now call upon Sri Palanisami to start the debate but he will get no extra advantage. He also gets only seven minutes.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இன்றையதினம் எல்லாப் பொருள்களின் விலை முக்கியமாக ஜனங்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை தாங்க முடியாத அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இது பற்றி சர்க்காருக்குக் கொஞ்சம் கூட கவலையில்லை என்பது சர்க்கார் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்காதது விருந்து நன்றாகத் தெரிகிறது. உதாரணமாக 3 மாத காலத்தில் அரிசி விலையை எடுத்துக் கொண்டாலுஞ் சரி, மற்றபடி ஜனங்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி இப்பொழுது அதிகப்படியான விலைக்கு விற்பனை வருகின்றன. தஞ்சாவூர் குண்டுச் சம்பா அரிசி முன்பு ரூ. 36 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 45 ஆக இருக்கிறது. ஆற்காடு கிச்சடி சம்பா முன்பு ரூ. 40 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 50 ஆக இருக்கிறது. துவரை முன்பு 1 படி 76 நயா பைசாவாக இருந்தது, செட்டம்பர் மாதத்தில் 96 நயா பைசாவிற்கு விற்கிறது. உளுத்தம் பருப்பு ரூ. 1-5 விலையாக இருக்கிறது. மிளகாய் ரூ. 1-20 விலையாக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 2-20 ஆக இருக்கிறது. கடலெண்ணை முன்பு ரூ. 3-50 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 3-61 ஆக இருக்கிறது. ஆகவே, எந்தப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இன்று அதிகப் படியான விலைக்கு விற்கிறது. இதன் காரணமாக நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சகல மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, சம்பளம் வாங்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இன்னும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அவர்கள் சம்பாதிக்கக்கூடிய ஊதியம் பூராவும் உணவிற்காகவே செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் உள்நாட்டில் மார்கெட் சருங்கி விடுகிறது. அதனால் பல மில்களில் பல ஷிப்களை மூடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் எந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, இந்த அளவிற்கு விலை ஏறுவதற்கு சர்க்கார் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நன்றாக யோசிக்க வேண்டும்.

1957-ம் ஆண்டு நவம்பர் 7-ம் தேதி யன்று உணவுத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது, பதில் சொல்லும் சமயத்தில் கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறுவதற்கு காரணம் ஒரு பக்கம் ஜனத்தொகை அதிகமாவது என்றும், 6, 7 அவுன்ஸ் சாப் பிடுபவர்கள் 12, 20 அவுன்ஸ் சாப்பிடுகிறார்கள் என்ற முறையிலும் சொன்னார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல, இதனியாவில் பல பேர்கள் ஜனத் தொகைதான் அதற்குக் காரணம், உடனடியாக ஜனத் தொகையை குறையுங்கள், உணவு விலை குறைய வேண்டும், “ப்ரொடியூஸ் லெஸ் சில்ட்ரென்” என்று சொல்லுகிறார்கள். 1957-ம் “ஈஸ்டர்ன் எகன

[Sri N. K. Palanisami] [10th September 1958]

மிக்ஸ் ” பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை வந்திருக்கிறது. அதில் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஜனத்தொகை ஏற்றம் காரணம் அல்ல, உற்பத்திதான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சைனாவை எடுத்துக் கொண்டால் வருஷம் ஒன்றிற்கு 20 லட்சம் ஜனத் தொகை அதிகமாகிறது. இங்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம் தான் அதிகப்படியான ஜனத் தொகை உண்டாகிறது. சைனாவில் 1,500 பேர்கள் ஒரு சதுர மைல் பூமியை விவசாயத்திற்கு நம்பியிருக்கிறார்கள். இங்கே 500 பேர்கள் ஒரு சதுர மைல் பூமியை நம்பியிருக்கிறார்கள். சைனாவில் விவசாயத்திற்குத் தகுந்த பூமி 110 மில்லியன் ஏக்கர். இந்தியாவில் 153 மில்லியன் ஏக்கர் விவசாயத்திற்குத் தகுந்த பூமி இருக்கிறது. சைனாவில் 585 மில்லியன் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் 357 மில்லியன் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் விலை ஏற்றத்திற்கு ஜனத் தொகை முக்கியமான காரணமல்ல என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே ஏராளமான ஜனத் தொகை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான பூமி குறைவாக இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இம்மாதிரி உணவு நெருக்கடி அங்கே ஏற்படுவதில்லை. இங்கே அதிக வசதி இருந்தும் கூட நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு காரணம் என்ன? 1956-57 பட்ஜட் பிரசங்கத்தில் ஜனங்களுக்கு வருமானம் அதிகமாகப் போயிருப்பதால்தான் விலைவாசிகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டது. ஒன்று வருமானத்தைக் குறைக்க வேண்டும், அல்லது சாப்பிட்டைக் குறைக்க வேண்டும். 1956-57-ல் டெபிஸிட் பைனான்ஸிங் . . .

MR. SPEAKER : கனம் வீரபாகு.

SRI N. K. PALANISAMI : I have not finished my speech, Sir.

MR. SPEAKER : It is not my fault. I told the hon. Member that he would be allowed only seven minutes. Sri Veerabahu may now speak.

SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்து, ஏற்கனவே இருந்த கஷ்டமான உணவு நிலைமை கேவலமாகி விடவில்லை, திருப்திகரமாகவே இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், பிரதமர் பண்டிட் நேரு அவர்கள் அடிக்கடி உணவு உற்பத்தியில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இயற்கை நமக்கு உதவியிருக்கிறது. ரிஸர்வ் பாங்கியும் கடன் வசதிகளே முக்கியதின் காரணமாக, உணவு தானியத்தில் வியாபாரம் செய்து கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்கள் இக்கட்டான நிலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் உணவு தானிய விலை குறைந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லமுடியும். ரிஸர்வ் பாங்கி உணவு தானியங்களுக்கு 60 % தான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று குறைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மலிவு தானிய கடைகள் நிறுவி இருப்பதன் காரணத்தால், அரிசியை சாப்பிடும் பழக்கத்தி் விருந்து, கோதுமையைச் சாப்பிடவும் மக்கள் தொடங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

இப்பொழுது உள்ள விலை உயர்வு 10-9%ல் தான் என்று கூறியிருக்கிறது. நெருக்கடியான 1956 வருஷ விலையோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும்பொழுது 25% விலை ஏற்றமாக இருக்கிறது. இந்த சபையில் இன்னொரு டிபெட்டில் கூறியிருக்கிறார்கள், தமிழ் மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைவு என்று கூறப்பட்டது. இதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கையும் எடுக்கவேண்டும். இந்த விலை உயர்வைத் தடுக்க விதைப் பண்ணைகளை வெகு துரிதமாக மாகாணத்தில் நிறுவியாக வேண்டும். பொறுக்கு விதைகளை மக்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் கீழ், இந்த விதைப் பண்ணைகள் நிறுவப்படுகின்றன. இந்த சமயத்தில் நில உடமைப் பிரச்சினையும் வருகிறது. உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் கையைவிட்டு அகலாத ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். ஆகவே விதைப் பண்ணைகள் நிறுவும் சமயத்தில் நிலப் பிரச்சினையையும் கவனித்தாகவேண்டும். இதில் ஒரு நல்ல ஸ்திரமான கொள்கையைக் கையாள்வேண்டும். உச்ச நிலை வரம்பு நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் இன்னும் ஆரம்ப நடவடிக்கைகள்

10th September 1958] [Sri A. P. C. Veerabahu]

கூடி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பள்ளாணிங் கமிஷனும் வற்புறுத்தி வருவதால், உச்ச வரம்பு சம்பந்தமான சட்டம் கொண்டு வருவதில் கால தாமதம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு, நிலத்தில் உரிமை கொடுக்கும் நிலைமையைச் சீக்கிரம் கொண்டு வருவது நல்லது. வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன் வசதியை ரிசர்வ் பாங்கு ஏற்கனவே 60% ஆக குறைத்திருக்கிறது. அதை இன்னும், 50% அல்லது 40% ஆக்கக் கூடக் குறைத்து உணவு தானியத்தின் மூலம் லாபம் அடிக்கப் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு அடி கொடுக்க வேண்டும். கூடிய வரையில் கன்ஸூமர்ஸ் இன்டர்ஸ்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

(SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL in the Chair.)

லோனால் கன்ட்ரோலிலிருந்து நம் பிராந்தியத்தை பிரித்து, கேரளாவின் தேவையைச் சமாளிக்க, நம் பிராந்திய உணவுக் கொள்கையை நாமே வகுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் தலைவி அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களது அறிக்கையிலிருந்து, நம் ராஜ்யத்தில் நாம் உணவு உற்பத்தியில் முன்னேறி இருப்பது தெளிவாகிறது. ஆனாலும், இந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களில் மணங்குக்கு இரண்டு ரூபாய் அளவு விலை ஏறி இருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டியிருப்பதால், நான் சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பல புதிய திட்டங்கள் வருவதால் நம் ராஜ்யத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆனாலும், அவைகள் முடிந்து உருப்பெற சில வருஷங்கள் ஆகும். ஆகவே, இருக்கக்கூடிய வாய்க்கால்கள், குளங்கள் இவைகளை மராமத்து செய்வதில் தீவிர கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். நம் எஞ்சினியர்களுக்கு புதிய திட்டங்கள் போடுவதில் கவனம் இருக்கிறதே யொழிய, சிறு பாசன வசதிகளைச் சீர் செய்வதில் கவனம் குறைவாக இருக்கிறது. சிதம்பரம் தாலுகாவில், 130,000 ஏக்கரா டெல்டா போர்ஷனில் இருக்கிறது. அது முன்பு ஒரு போகமாக இருந்தது. சென்ற வருஷம், 40,000 ஏக்கரா இருபோக சாகுபடிக்கு வந்திருக்கிறது. நிலங்கள் இருபோக சாகுபடிக்கு வந்தால் தான் அதிக உற்பத்தி காணமுடியும். இது தஞ்சை டெல்டா, சிதம்பரம் தாலுகா போன்ற இடங்களில் நன்றாக உணர்ந்த விஷயம். சென்ற வருஷம் ஆரே கிராமத்தில் 1,500 ஏக்கர் ஆயகட்டுள்ள பெரிய வாய்க்காலே குடிமராமத்து செய்ததின் காரணமாக, முன்னால் இருந்ததைவிட அதிக தானியம் விளைந்திருக்கிறது. 1,000 டன்கள் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. குடிமராமத்து சட்டத்தின் கீழ், ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் உள்ள சிறு சிறு வாய்க்கால்களையெல்லாம், சர்க்காரே எடுத்துச் சீர் செய்யவேண்டும். கிராமத்திலும் ஜனங்களிடையே ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால் வாய்க்கால்கள் மராமத்து சர்க்காரே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட ஆயகட்டுள்ள வாய்க்கால்களில், 500 ஏக்கர் ஆயகட்டுவரை உள்ள வாய்க்கால்களை அரசாங்கச் செலவிலேயே வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பரிசீலார்த்தமாக ஒவ்வொரு தாலுக்காவாக எடுத்துச் செய்யலாம். இம் மாதிரிச் செய்தால் சிதம்பரம் தாலுகாவில் 50,000 டன் அதிக உணவு உற்பத்தி ஏற்படும்.

சாதாரணமாக செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில்தான் கதிரிகளில் பூச்சிகள் விழுகின்றன. அந்தச் சமயங்களில் பூச்சி மருந்துகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. எந்தந்த பிராந்தியத்தில் பூச்சி விழுகிறது என்பதை ஜில்லா விவசாய ஆபீசர் டிக்ளேர் செய்த பிறகு பூச்சி மருந்துகளை பாதி விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு உத்தரவு இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதை மாற்றி அமைக்க

[Sri G. Vagheesam Pillai] [10th September 1958]

வேண்டும். பூச்சி பிடிக்கக்கூடிய மாதங்களில் நிரந்தரமாக இப்பொழுது பயிர்களில் பூச்சி விழுந்து வருவதால் நிரந்தரமாகவே அந்தந்த மாதங்களில் மருந்துகளை பாதி விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகள் எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதை அந்தந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அதை விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அந்த மருந்துகள் எங்கேயெல்லாம் கிடைக்கும், எப்படி அவைகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதையெல்லாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். மற்றும் சினிமா ஸ்கிரீன்கள் மூலம் அவைகளை விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். என்னென்ன மருந்துகளை எப்பொழுது எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதையெல்லாம் தெரியப்படுத்த வேண்டும். பயிர்களுக்குப் பூச்சி அடித்து மருந்துகள் இல்லையானால் விவசாயிகளுக்கு வெகுவாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் ரொம்பவும் கவனிக்கவேண்டும்.

இந்த வருஷம் விதைப் பண்ணைகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட விதைகளில் பாதி முளைக்கவே இல்லை. குருவை விதைகள் அநேகமாக முளைக்கவே இல்லை. அதைப் போலவே விவசாயிகள் எடுத்து வைத்த விதைகளும் முளைக்கவே இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டு பிடித்து அப்படி இனிமேல் நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் காரணமும் இருக்கிறது. குருவை விதைகளை அன்றாடம் எடுத்தவுடனேயே காய வைக்க வேண்டும். அவைகளை மூட்டைகளில் கட்டி வைக்காமல் பரப்பி வைக்க வேண்டும். சென்ற வருஷம் மழை அதிகப்படியாக பெய்ததால் விவசாயிகளால் அந்த விதைகளைப் பரப்பி வைக்கமுடியாமல் கட்டி வைத்திருந்ததால் அப்படி முளைக்காமல் போய் விட்டது. இதை ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு விதைகளை சப்ளை செய்யும் போது அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியாக பரிமியம் கொடுத்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக சப்ளை செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்பொழுது தான் அவர்கள் நல்ல விதைகளையும் கொடுக்க முன் வருவார்கள். இப்படிக் கொடுக்கப்படும் விதைகள் முளைக்காமல் போய் விடுவதால் யார் யார் எந்த விதைகள் அடங்கிய மூட்டைகளைக் கொடுத்தார்கள் என்று அவர்களுடைய பெயரை எழுதி அந்த மூட்டைகளின் பேரில் ஒரு லேபிலை ஒட்டி வைத்தால் யார் கொடுத்த விதை முளைக்க வில்லை என்று கண்டு பிடித்து அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி தகவல் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். அதன்மேல் அந்த விதையை சப்ளை செய்தவர்பிற்பட்டு முளைக்கக் கூடிய நல்ல விதைகளாகச் சப்ளை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே விதைகளை சப்ளை செய்கிறவர்களுடைய பெயரை அவர்கள் சப்ளை செய்யும் மூட்டைகளின் மேல் ஒட்டி வைக்கும் படியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி கிடைக்கும் அளவில் ரூரல் பாங்கு போன்ற பாங்குகளை அதிகமாக அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற பாங்குகளை விட இன்னும் அதிகப்படியான பாங்குகளை திறப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கார் கடன் கொடுத்து வருவதை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் கடன் போதாது. இதை அதிகப்படுத்தி, குபர் பாஸ்பேட்டை முன்பு அரசாங்கம் பாதி விலைக்குக் கொடுத்தார்கள். சப்ஸிடி மூலமாக அப்படிக் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கொடுக்க வில்லை. நைட்ரஜன் உரத்தை விவசாயிகள் உபயோகிப்பது இல்லை. அதில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அமோனியம் சல்பேட் போட்டால் பயிர்கள் நன்றாக பச்சையாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு அதில்தான் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதனால் நைட்ரஜன் உரத்தில் விவசாயிகள் அதிகப்படியாகக் கவனம் செலுத்துவது இல்லை. அதனால் விவசாயிகள் அதில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

10th September 1958] [Sri G. Vagheesam Pillai]

ஆவணி மாதங்களில் விதைக்கக்கூடிய விதைகளை அதற்கு முன்னதாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆவணி மாதத்தில் மழை பெய்து விட்டால் அந்த விதைகளை ஆவணி மாதத்தில் விதைக்காமல் ஐப்பசி மாதத்தில் விதைக்கிறார்கள். அதனால் அந்த விதைகள் நல்ல முறையில் முளைப்பதாக இல்லை. ஆகவே விவசாய இலாகா விதைகளைச் சப்ளை செய்யும்போது குறுகிய காலத்தில் முளைக்கக்கூடிய விதைகளை சப்ளை செய்யும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி சப்ளை செய்தால் விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைய வசதியாக இருக்கும். ஆவணி மாதத்தில் விதைக்கும் விதைகளை ஐப்பசி மாதத்தில் விதைத்தால் அவர்களால் நல்ல பலன் அடைய முடிவதில்லை. அதற்குத் தக்கவாறு விதைகளை எந்தெந்த மாதங்களில் விதைக்க வேண்டுமோ அந்தந்த மாதங்களில் மழையைப் பார்த்துக் கொண்டு விதைகளை விதைக்கும்படியாக சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் விதைகளை துரிதமாகச் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் தலைவி அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையைக் கண்டு நாம் அதிகமாக மகிழ்ச்சி அடைய முடியாது. நாட்டில் உணவு நிலை சகஜ நிலையாக இருக்கிறது என்று கூறியிருந்தும் கூட உணவு தானியங்களின் விலை வாசிகள் விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நாம் கவலைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் இப்படி விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு இதை தீர்மானித்து விடக் கூடாது. நாட்டின் உணவு நிலை நன்றாக இருக்க ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தைக் காரணம் காட்டி பல புள்ளி விவரங்களை கொடுக்கிறார்கள். அப்படி புள்ளி விவரங்களைக் கொடுப்பதால் தான் இப்படி விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கும் கணக்குப் பிள்ளைகள் சரியானபடி புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்களா என்பதை நாம் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் நகரங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு புள்ளி விவரங்களைத் கொடுக்கிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கமும் கணக்குகளை தயாரிக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்கள் சரியானது அல்ல. கிராமங்களில் உள்ள துரிசு நிலங்களில் எல்லாம் விவசாயம் நடக்கிறது என்று கணக்குப் பிள்ளைகள் நகரங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு கணக்கு எழுதி விடுகிறார்கள். இந்த முறையை நாம் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே கணக்குப் பிள்ளைகள் நல்ல முறையில் தீர்க்கமாகப் போகும்படி அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஓர் உத்தரவு போடும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த விலைவாசிகள் ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும். அதற்குக் காரணம் நடுத்தர வகுப்பினர்கள் இப்பொழுது அதிகப்படியாக கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் விவசாயிகள் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், வாங்கிய கடன்களைக் கட்ட முடியாமல் இருப்பதால் அவர்கள் சாகுபடி செய்யும் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் வியாபாரிகளுக்குக் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் விற்ப தானியங்களை அவர்களே வாங்கும்போது அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்கி வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் கடன் பட்டு அவர்களால் வாங்கிய கடனைக்கொடுக்க முடியாமல் சாகுபடி செய்வதையும் நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இதுதான் தானியங்களின் விலை உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இது வியாபாரிகளுடைய சூழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்ச்சியாலும் விவசாயிகள் கடன்காரர்களாக இருப்பதாலும் இப்படி விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதைக் குறைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வரவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வதில் ஊக்கம் குறைந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய காலங்களில் உரம் முதலியவைகள் சரியானபடி சப்ளை செய்வது இல்லை. காலா

[Sri S. Ramasami Thevar] [10th September 1958]

காலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவில் உரம், கடன்கள், மற்ற வசதிகள் கிடைப்பது இல்லை. அப்படிக்கிடைத்தாலும் அதனால் அவர்களுக்கு பல அல்லல்களும் இடைஞ்சல்களும் ஏற்படுகின்றன. பல கஷ்டங்களையும் அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கடன் கிடைப்பது என்றாலும் அவர்கள் பல மாதங்கள் இதில் அவர்கள் செலவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. உரம் மற்றவைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் காலாதாலத்தில் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும்.

இன்னும் சில பகுதிகளில் செட்டில்மெண்ட் ஆகாமல் இருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் பத்து அல்லது பதினேழு வருஷ வாய்தாவை, விரியை, ஒரே காலத்தில் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கும் போது உடனே வரியைக் கொடுக்கா விட்டால் ஜப்தி முதலிய நடவடிக்கைகளை கார்த்திகை மார்த்மீ மாதங்களில் கூட எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் முழு கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய அவகாசமும் இல்லை. அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுவதும் இல்லை. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் உற்சாகம் ஏற்படக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கடன் வசதி முதலியவைகள் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கடன்பட்டிருப்பதால் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் தானியங்களை குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகளுக்கு விற்றுவிட்டு தங்களுக்கு அதே தானியங்களை வாங்கும்போது அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப் போக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முன் வர வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது சர்க்கார் சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அது வாயளவில் இருக்கிறதேயொழிய செயலளவில் இல்லை. என்னுடைய தாலுக்காவில் சில காட்டாற்றின் தண்ணீர் எல்லாம் கடலுக்குப் போகிறது. அது பல கிராமங்களுக்குப் பாயலாம். சில நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டினால் அந்தத் தண்ணீரை நாம் தேக்கி விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் அரசாங்கம் அதைச் செய்வதாகக் காணோம். வெள்ளா, பாம்பாறு, திருனாவூர் கடைகால் முதலிய ஆறுகளில் தண்ணீர்த் தேக்கங்கள் கட்டித் தேக்கினால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து உணவு தானியத்தை பெருக்கிக்கொள்ளலாம். பெரும் அளவில் தானிய உற்பத்தி செய்து கொள்ளலாம். இப்படி பல தேக்கங்களைக் கட்டினால் இன்னும் அதிகமான விளைச்சலைப் பெறலாம். அதன் மூலம் நம்முடைய நாட்டிலுள்ள பற்றுக்குறையைப் போக்கிக்கொள்ளலாம். நாம் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் உற்பத்தியைப் பெறுக்கிக்கொள்ளலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்யத் தவறி விட்டார்கள். ஆவடையார் கோவில் தேவஸ்தானத்திற்குப் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உள்ள குளங்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் சர்க்கார் அந்த கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு கோவில்காரர்கள் அவைகளைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அக் கிராமங்களை உடனடியாக வசப்படுத்தி அப்படிப்பட்ட குளங்களை எடுத்து மராமத்து செய்தால் அதிகப்படியான தண்ணீரைத் தேக்கி நல்ல விவசாயத்தைச் செய்யலாம். அதைப் பற்றி நமக்கு என்ன கவலை என்று நினைக்கிறார்கள். அந்தக் குளங்களை எடுத்து மராமத்து செய்தால் அவைகளைக்கொண்டு நல்ல சாகுபடி செய்யலாம். இப்பொழுது தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால், சர்க்காருடைய முழுக் கவனமும் சிறு நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் செலுத்தப்படவேண்டும். எந்த எந்த இடங்களிலே வசதி இருக்கிறதோ, எந்த எந்த இடங்களிலே அமைக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக

10th September 1958] [Sri S. Ramasami Thevar]

வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்ஜினீர் கிடைக்கவில்லை, சாமான் கிடைக்கவில்லை என்று இதற்காகச் சாக்குகள் சொல்லாமல், இலகு வாகச் செய்யக்கூடிய நிலைமையைச் சீக்கிரமாகப் பின்பற்றவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று நாம் மகிழ்ச்சி அடையக் கூடாது. புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு நாம் கணக்கிடக்கூடாது. சர்க்கார் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள், உழவுக் கருவிகள், வண்டிப் பட்டைக்கான இரும்பு போன்றவைகளின் விலை அதிகரித்து விட்டதினாலே, அனாகளும் இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே விவசாயிகளுக்கு நாம் உதவி அளித்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் கடனாளியாக இருக்கும் நிலை மாறவேண்டும். அவர்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய தலைவி அவர்களே, நம்முடைய இந்த நாட்டில் அதிகப்படியாக உணவு உற்பத்தி செய்திருந்தபோதிலும், விலைவாசிகள் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்கு ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இயற்கையோடு பேராடி, கடலிலே கூட அவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்பதைக் காணும்போது நான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆனால், நம்முடைய நாட்டில், நம்முடைய கட்சிகள் வேறு பல வகைகளிலே நாட்டை எப்படிப் பிரிக்கவேண்டும் என்பதிலே போராடுகிறார்களே தவிர, எங்கெங்கே விவசாய உற்பத்தியை எப்படி எப்படி பெருக்கவேண்டும் தரிசு நிலங்களிலே என்ன செய்ய வேண்டும் என்று மக்கள் மத்தியிலே சொல்வது கிடையாது என்று தான் எங்களைப் போன்றவர்கள் கருத வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஜப்பானில் சான் நிலத்தைக் கூட காலியாகப் போடாமல், மூங்கில் படகு செய்து, அதில் புழுதி மண் போட்டு, நெல்லை விதைத்து, கடலிலே மிதக்க விடுகிறார்களாம். அந்த அளவு நாம் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் அதிகப்படியான தரிசு நிலங்களும் விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற நிலங்களும் அதிகமாக இருக்கின்றபடியால் ஷே நிலங்களை நல்ல முறையில் பண்படுத்த ஜப்பான் நாட்டிலிருக்கும் 'Kutts' என்ற புல்லை இறக்குமதி செய்து அதை ஷே நிலங்களில் போடால் அவைகள் வளர்ந்து மண் மிருதுவாக ஆகி நல்ல சதகு உள்ள விவசாயத்திற்குத் தகுதியான நிலங்களாக மாற்றி விடுவதாகத் தெரிகின்றது. எனவே, நம்முடைய விவசாய டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் மூலமாக அந்தப் புல்லை ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து வரவழைத்து, எங்கெங்கே விவசாயத்திற்கு அனுசூலம் இல்லாத நிலங்கள் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் இந்த 'கூட்ஸ்' புல்லைப் போட்டு, அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினால், நம்முடைய நாட்டில் உற்பத்தி பெருகி, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றமும் குறைந்து நாம் வெளிநாட்டுக்கும் கூட கொடுத்துக்கொண்டிருப்போம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம் காலா காலத்திலே கிடைப்பதில்லை. கறுப்பு மார்க்கெட்டிலே கூட இவைகளை வாங்கக்கூடிய நிலைமை அனேக இடங்களில் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை ரூ. 39 ஆக இருந்தால், வெளியிலே தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கும்போது ரூ. 50 அளவுக்குக் கூட கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, இதுவும் விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் கிடைக்காமல்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [10th September 1958]

இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். “ஆடிப் பட்டம் தேடி விதை” என்று சொல்வது போல் அந்தந்தப் பருவத்தில் தான் பயிர் செய்ய முடியும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு எந்த எந்த காலத்தில் என்ன என்ன பொருள்கள் தேவையோ, அந்த அந்தக் காலத்தில் அந்த அந்த பொருள்கள் சலபமாகக் கிடைக்கும்படி வழி செய்தால், நம்முடைய நாட்டில் உணவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். எனவே, அரசாங்கத்தாரால் குறிப்பிடப்பட்ட விலைக்கு மேல் விற்பனை அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, உரங்கள் நல்ல முறையில் அரசாங்கத்தாரால் குறிப்பிடப்பட்ட விலையிலேயே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியாக வழி செய்தால் செளகரியமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலே “கட்” என்று வந்தது. நான் அநுபவத்திலே கண்ட உண்மையைச் சொல்கிறேன். விவசாயிகள் தண்ணீர் இரைத்துக் கொண்டே இருக்கும்போது பாதி நிலத்திலே தண்ணீர் பாய்ந்து இருக்கும். திடீரென்று மின்சார சப்ளை நிறுத்தப் பட்டு விடும். நகரத்தில் சினிமாக்கள் முதலிய ஆடம்பர விஷயங்களுக்கும் யாதொரு தடையும் இல்லாமல் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, விவசாய உற்பத்தி மிகவும் முக்கியமானது என்பதைக் கருதி, சினிமாக்களுக்கு முதலிலும், விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, விவசாயிகளுக்கு முதலிலும், நகரத்திலே மற்ற விஷயங்களுக்கு அடுத்தபடியும் என்ற முறையிலே ஏற்பாடு, செய்யத்தோடு, விவசாயத்திற்கு மின்சார சப்ளை செய்யும் விஷயத்தில் “கட்” இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவிஷயத்தில் மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஐந்து வருஷக் கடனிலும், மூன்று வருஷக் கடனிலும் பம்ப் செட்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். மூன்று வருஷக் கடன் திட்டப்படி, ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 400 கட்ட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளே கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க விவசாயிகளால் முடியாத காரணத்தால், அவர்கள் நிலத்தையோ மாட்டையோ விற்பதான கட்டளைக் கட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஐந்து ஆண்டுத் தவணைகளில் பம்ப் செட் கடனைத் திரும்ப வசூல் செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்குமானால், விவசாயிகளுக்கு ஆதரவாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு நாம் எங்கெல்லாம் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்து வருகின்றோம். என்னுடைய நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் நாச்சிருளம் கிராமத்தில் காட்டுப்பட்டி என்ற கிராமத்திற்கு அருகில் பெரியாறு main channel ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே பாலத்திற்கு மேல்புறம் channel-க்கு இருபுறமும் விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் பாலத்திற்குக் கீழ்க்குப்புறம் channel-க்கு இருபுறமும் அதிகப்படியான நிலங்கள் தரிசு கிடக்கின்றது. அதாவது 125 ஏக்கரங்கள் நிலம் தரிசாகக் கிடைக்கின்றது. அதிலே ஒரு சில நிலம் படைத்த முதலாளிகள் மேய்ச்சலுக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேய்ச்சலுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமானால், 50 ஏக்கரா நிலம் மேய்ச்சலுக்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டு பாக்கி 75 ஏக்கரா நிலங்களை ஆங்காங்கே இருக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும் பிற்பட்ட ஏழை மக்களுக்கும் உடனடியாகச் சாகுபடி செய்வதற்குக் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டும் அங்கே ஓரளவுக்கு அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10th September 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

நில வெளியேற்றம் மேலூர் தாலுகாவில் அதிகப்படியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கிராம தான கிராமங்களிலிருந்து எங்களுக்குப் பல மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. 60, 40 சட்டம் நல்ல முறையில் நடைமுறையில் இல்லாதது காரணமாக, இந்தச் சட்டத்தை ஏழை விவசாய மக்களுக்கு எதிராகச் சிலர் கையாண்டு, எப்படியாவது நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, எப்படியாவது விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படாது காப்பாற்ற வேண்டும். அந்த அளவுக்கு வழி வகை செய்தால், அங்கிருக்கும் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பெரிய உதவியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

கிராம தான கிராமத்தைப் பற்றியும் அங்கே அவர்களுக்கு விவசாயத் திருக்கு கொடுக்கப்படும் கடன்கள் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளே திருப்பி வசூல் செய்யப்படுகின்றன. அப்படி வசூலிப்பதன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வத்தலைக் குண்டு பிரக்காவில் 30, 40 கிராம தான கிராமங்களில் ஏறண்ட நிலை காரணமாக மக்கள் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, ஐந்து ஆண்டுகளில் சுலபமான தவணைகளில் திரும்பவும் வசூல் செய்யக் கூடிய அளவு வசதி செய்தால் அதுவும் ஒரு பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

கடைசியாக, பூச்சி மருந்து அடிப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஸ்பேரர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மதுரை ஜில்லாவுக்கு சென்ற ஆண்டிலும் ஒதுக்கியதிலே மூன்றிலொரு பாகம் பூச்சி மருந்து அடிக்கும் ஸ்பேரர் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. எங்கெங்கெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்தோ, விவசாயக் கருவிகளோ தேவையாக இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் கால தாமதம் செய்யாமல், உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுத்தால், அவர்கள் உணவு உற்பத்தியை ஓரளவு அதிகப்படுத்தி, பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும், விலைவாசியும் குறையும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் தலைவி அவர்களே, உணவுப் பிரச்சினையானது அகில இந்திய அடிப்படையிலேயும், ஓரளவு மாகாண ரீதியிலேயும் பார்க்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் லட்சிய வரம்பை நாம் எட்டிப் பிடித்த பாடாக இல்லை. இது அகில இந்திய ரீதியாக வெள்ளப் பெருக்கத் தால் பஞ்சம் ஏற்பட்ட பல காரணங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், உணவு உற்பத்தி 46 லட்சம் டன்னாக 1956-57ல் வந்திருந்தது. அது ஏற்கெனவே திட்ட மிட்ட திட்டத்திலே சமார் ஒரு லட்சம் 50 ஆயிரம் டன் குறைவாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் 56-57வது ஆண்டு திட்டத்திலும் அவ்வளவு குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது. அதேபோல் இரண்டாவது ஆண்டிலும் கூட, எந்த அளவு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குத் திட்டவட்டமான புள்ளி விவரம் இல்லை. ஆனால், இந்த அடிப்படையிலே ஏன் நாம் திட்டமிட்ட லட்சியத்தை எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை. ஏன் குறைந்து இருக்கிறதென்பதைப் பார்த்தால், இந்த அறிக்கையிலே விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதோடு மாத்திர மில்லாமல், அகில இந்திய ரீதியிலும் நமது மாகாண ரீதியிலும் பல பாங்குகள் மூலமாகவும், ஷெட்யூல் பாங்குகள் மூலமாகவும் மிகப் பெரிய தொகை இன்று நெல் முதலிய உணவுத் தானியங்களுக்காகக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, 1958-ம் ஆண்டிலே ஷெட்யூல் பாங்குகள் மாத்திரம் 1396 லட்சத் திருகு நெல் அரிசி இந்த இரண்டு இனத்திற்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. இதிலே 11 சதமானம் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கும். கமிந்த 10 50 பல ஆண்டுகளின் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால், எந்த அளவு உணவு a.m. தானியங்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று தெரிகிறது. கணிசமாக விலை ஏறுவதற்கு இது சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறது. இதை அவசியம் தடுத்தாகவேண்டும். இதில் ஒருகால் நமது சர்க்காருக்கு நேரிடையாகக் கண்டிரோல் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆனால் இதனால் ஏற்படுகிற யதார்த்த நிலையை எடுத்துக் காட்டி ஷெட்யூல் பாங்குகள் இந்தக் கடனைக்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [10th September 1958]

கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்ற கண்டிப்பான உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சென்ற ஆண்டைவிட இரண்டு பங்கு அதிகமாக இவ்வாண்டில் கொடுக்கலாம். அதனால் தக்க பலன் ஏற்பட முடியாது. விலைவாசி குறைவும் ஏற்பட முடியாது.

அடுத்தாற்போல உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பலதிட்டங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் அடிபடுகின்றன. குறிப்பாக விஞ்ஞானத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து பல அரிய முறைகளையெல்லாம் கையாளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. 112 முறைகளுக்கு மேல் கையாளலாம் என்று புள்ளிவி வரங்கள் மூலமாகப் பலதரப்பட்ட நிலங்களில் எப்படி சாகுபடி செய்வது என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கல்யாணபுர வேஸ்ட் லாண்ட்ஸ் 25 ஆயிரம் ஏக்கரா சொச்சம் இருப்பதாக ஆகிறது. இவைகளில் பயிரிடுவதற்குத் தகுந்த பொறுக்கு விதை நமது ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவை இன்னமும் பயிரிடப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் பஞ்சமும், பினியும் இல்லையென்று சொல்லி ஓரளவு சந்தோஷப்படுவதில் அர்த்தமில்லை. நமது ராஜ்யம் உணவு உற்பத்தியில் உபரியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நல்ல பொறுக்கு விதைகளை எல்லாம் தயாரிக்கக்கூடிய விதைப் பண்ணைகள் இருப்பினும் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு விதை கிடைப்பதில்லை. புதுமுறைச் சாகுபடியில் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை வருவது இல்லை. ஒருவேளை அதற்குக் காரணம் கொடுக்கக்கூடிய விதையின் தரம் மிகமிக மோசமாக இருக்கலாம். அல்லது அந்த விதைகளை உபயோகிப்பதனால் அடையக்கூடிய லட்சியத்தைப் பற்றியோ, அவ்விதைகளின் தன்மையைப் பற்றியோ விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். அதோடு நேரிடையாக நிலத்தில் விவசாயம் செய்பவர்களுக்கும், விவசாய இலாகா அதிகாரிகளுக்கும் தொடர்பு இல்லாத காரணம் தான் இந்தக் குறைபாட்டுக்குக் காரணம்: ஆகவே எனது தீர்மானத்தில் நான் இந்தக் குறைபாட்டை நீக்கவே ஒரு வழி சொல்லியிருக்கிறேன். எல்லாக் கட்சிகளையும் உள் படுத்திய ஒரு கமிட்டியை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்தி, ஒரு கோ-ஆர்டினேஷனை ஏற்படுத்தி, பஞ்சாயத்து மூலமாக வரப்போகிற ஜல்லா வளர்ச்சி மன்றங்களின் மூலமாகவும் ஒரு தொடர்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் உணவுப் பிரச்சனையை சரியான முறையில் அணுக முடியும். இப்போது ஏதோ நடந்துகொண்டு போகிறது, அப்படியே நடந்துகொண்டு போகட்டும் என்று விரைகு கண்ணோட்டம் சரியாகாது. திடீரென்று ஒரு பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டால் அதன் காரணமாக வருகின்ற நெருக்கடி மிகமிக பயங்கரமானதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை எப்போது வரும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையே வராது என்று கொள்கிற மனோபாவம் சரியல்ல. வந்தால் அதற்குத் தக்க நிலைமையில் நாம் இருக்கவேண்டும் என்கிற கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் நம் கொள்கை இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டத்துடன் காரியங்கள் நடைபெறாத காரணத்தினால் தான் யு. பி. போன்ற இடங்களில் இப்போது ஒரு பயங்கர நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு மாத்திரம் அல்ல. நாம் பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நியாயவாரச் சட்டம், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்றவைகளை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர அவை எந்த முறையில் நமது ராஜ்யத்தில் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைச் சரியாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சட்டமியற்றி இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. பல மாவட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட சட்டம் இருப்பதாகக் கூட பல விவசாயிகளுக்குத் தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் கொண்டு கொண்டு உரிமையைக் கேட்கக் கூடிய இடங்களில் நிலத்தைப் பயிரிடாமல் தரிசாகப் போட்டுவிடும் மனப்பான்மையும் வளர்ந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் நன்கு விசாரித்து அந்தக் கமிட்டி ஆலோசனை செய்வதற்கு முடியும். அதோடு நம் நாட்டில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே இந்த உணவுப் பிரச்

10th September 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சனையை சமாளிப்பதற்கு எல்லாக் கட்சியினர்களையும் கொண்ட நிரந்தரக் கமிட்டி ஒன்றை நிறுவி அதன்மூலம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM: கணம் தலைவி அவர்களே சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள பொதுவான உணவு நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லும்போது கணம் அமைச்சர் அவர்கள் 'கேரளாவில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அண்மையில் உள்ள ஆந்திராவில் அதிகமாக ஐந்தாறு லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள், அதே சமயத்தில் மைசூரில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறார்கள் தமிழ்நாட்டில் திருப்திகரம்' என்று சொல்லியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம்தான்.

நாம் உணவு உற்பத்தியில் பின் தங்கிவிட்டாலேயென்று குறிப்பிடாவிட்டாலும் பருவ மழை நமக்குச் சாதகமாக இருந்திருந்தால் இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அதோடு அகவிலை ஒருமுகமாக ஏறிக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி பலரும் பேசினார்கள். அகவிலை பற்றிப் பேசும்போது உணவு தானியங்களின் விலையை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பேசிவிட்டால் போதாது. உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுகிற சாமான்கள், விவசாயிகள் வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிற சட்டி பானைகள், ஆடை அணிகள் எல்லாவற்றையும் கவனிக்க வேண்டும். ஒன்றை அணு விற்றுக்கொண்டிருந்த மண் சட்டி இப்போது எட்டு அணுவாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி இதர பொருள்கள் எல்லா வற்றினுடைய விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகும்போது உணவு தானியங்களின் விலை ஏறுவதைப் பற்றி மட்டும் அதிகமாகப் பேசுவதில் பயன் இல்லை.

பொதுவாக இன்று உகில் தொழில் அபிவிருத்தி கண்டால் நாடுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். விவசாயத்தில் 10 சத விதிகம் அபிவிருத்தியைக் கூட அந் நாடுகள் அடையவில்லை. ஆதலே விவசாயத்தில் நாம் இன்றைய தினம் 10 சத விதிகம் முன்னேறி அபிவிருத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது போற்றத்தக்க விஷயமாகும்.

அதோடு விவசாயிகளுக்கு நாம் மாடு கொடுக்கிறோம். விதை கொடுக்கிறோம். உரம் கொடுக்கிறோம். இதனால் எல்லாம் விவசாயிகள் அதிகம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கவில்லையா என்றால் சில இடங்களில் அப்படி அடைய வில்லையென்றிருந்தான் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் விவசாயி மாடு வைத்திருப்பான். வண்டி வைத்திருப்பான். போதுமாலை உரமும் சப்ளையாகி யிருக்கும். இருந்தாலும் அவனுடைய நிலம் கால்வாய்க்கு மறு பக்கத்தில் இருக்கும். இந்தப் பக்கத்தில் இருந்து தலைச் சுமையாக எடுத்துக்கொண்டு அவன் பத்துப் பன் றிரண்டு முறை போய் வருவதற்குள் மனத் தளர்ச்சி அடைந்துவிடுகிறான். அதனால் ஒரு வண்டி உரம் அடிக்கவேண்டும் என்கிற வயலுக்கு அவனால் ½ வண்டிக்குமேல் அடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் சிறிய பாலங்கள் நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். மைனர் இர்ரிக்கேஷன் கீழ் இவைகள் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு 60, 40 சட்டம் கொண்டுவந்தோம், அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் விஷம் என்கிறபடி ஆகிவிட்டது. இந்தச் சட்டத்தினால் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள்—பெண்கள்—கைம்பெண்கள்—இவர்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு மன்றங்களில் வக்கில்களை வைத்து வாதாட முடியாத நிலைமையிலும் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கூற முடியும். ஆகவே இந்தமாதிரியாக 11-10 a.m.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [10th September 1958]

சகஜமாக 10-50 ரூபாய் கடன் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் மனச் சேர்வடைந்திருப்பதால், ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு அவ்வாறு கடன் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் குடியானவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் வழக்கத்தை “60-40 வாரச் சட்டம்” போக்கடித்து விட்டது. பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் ஏழைக் குடியானவர்கள் சரிவர விவசாயம் செய்ய முடியாது இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது நெல்லை மாவட்டத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயம் செய்யப்படாத நிலங்களாக இருக்கின்றன.

மேலும், பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், “வாச லோடு போனாலும் வீட்டுக்கு வராத மஹாலக்ஷ்மியைப்” போல அவை பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன. மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் ரெட்லே ஜில்லாவில் பல பகுதிகளில் அவ்வாறுதான் இருக்கிறது. மணிமுத்தாறு திட்டத்தில் முதலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட பரதேசங்களைத் தவிர வேறு புதிய பிரதேசங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை, சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதும் இல்லை. ஐந்து வருடங்கள் கழித்துத்தான் அவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று ஜில்லா அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுவந்த சமயத்தில், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏனோ தானே என்று இருந்தவிடதால், அவைகள் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் போய்விட்டன. இதன் விளைவாக, விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய தண்ணீர் அங்கே இருந்தும் அதைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, மக்கள் அத்ருப்தியடைந்து இருக்கிறார்கள். இத்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதிலும் அரசாங்கத்தார் சிரத்தை கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், அவசர சந்தர்ப்பங்களில் உசிதமான உத்தரவுகளைப் போடுவதற்குரிய அதிகாரத்தை ஜில்லா அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நெல்லை ஜில்லாவில் ஓர் இடத்தில் 400 ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயிகள் பயிரிட்டிருந்தார்கள். அவைகள் “அன்-ஆதலாஸ்ட் க்ராப்ஸ்”. ஆனால் அவை நன்றாக வளர்ந்திருந்தன. தண்ணீர் பாய்ச்சப்படாத காரணத்தால் அவை கருகிவிடும் தருவாயில் இருந்தன. தண்ணீர் பாய்ப்பப்படுவதற்கு வசதி இருந்தபோதிலும், அதற்கான அனுமதி சர்க்காரிடமிருந்து பெறவேண்டியிருந்தது. அப்போது கனம் மந்திரி ஸ்ரீ. கக்கன் அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கொண்டிருந்தார். அவரிடம் அந்த 400 ஏக்கர் நிலங்களைக் காண்பித்தேன். அவைகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுவதற்கு அனுமதி கோரினேன். “ஸ்பெஷல் ரீலீஸ்” ஆக அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்படுவதற்கு அவர் அங்கேயே அனுமதி எழுதித் கொடுத்தார். சென்னைக்கு வந்து கையெழுத்துப் போடுவதென்றால் காலதாமதமாகும் என்ற காரணத்தால் அவர் அங்கேயே அனுமதி எழுதித் கொடுத்தார். இதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இதன் காரணமாக அந்த 400 ஏக்கர் பயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டன. கனம் மந்திரிகளின் சுற்றுப்பிரயாணத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் இம்மாதிரி பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். மந்திரிகள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் அலுத்துக் கொண்டார்கள். மந்திரி கக்கன் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்வேன். மந்திரிகளின் சுற்றுப்பிரயாணங்களை இத்தமாதிரிப் பயன்படுத்திக்கொள்வோமானால், அவர்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணங்களை நிச்சயம் வரவேற்போம் என்று நான் சொல்வேன். கனம் ஸ்ரீ. கக்கன் அவர்கள் அப்போது அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திராவிட்டால், நான் அந்த நிலங்களுக்காகச் சென்னைக்கு வந்திருக்க வேண்டும். சென்னைக்கு வந்து கனம் மந்திரியின் கையெழுத்தைப் பெறுவதற்காக ஒருவாரம் அல்லது 10 நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டும். அதற்குள் சுமார் 100 ஏக்கர்களிலாவது பயிர்கள் கருகிப் போயிருக்கும். அவசர காலங்களில் உசிதமான உத்தரவுகளைப் போடுவதற்குரிய அதிகாரத்தை ஜில்லா அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை மறுபடியும் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10th September 1958]

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI B. K. LINGA GOWDER : Mr. Speaker, Sir, though the report on the general food situation in the districts is very heartening, may I be permitted to bring to the notice of the Government the food position in the Nilgiris District, especially in regard to rice? As you know, the Nilgiris District looks to the other districts of the State for the supply of rice. We have no irrigation facilities due to the peculiar geographical position of the district. A few crops like potatoes and a few millets like wheat and ragi are raised. We entirely depend on the monsoon for raising these crops. You will be surprised to know if I say that there are many people in the rural parts and on the plantations who have not at all tasted good quality rice. It is because good quality rice does not reach them. Even if it should reach them, the price is very prohibitive. The reason is the abnormal cost of transport in these hilly tracts. It is not necessary for me to describe the condition of roads in rural parts and especially in plantations. The people in the rural parts and on the plantations are entirely at the mercy of the lorry owners. During the rainy season, the roads become so slushy that they are useless for traffic for months together with the result that people have to go without rice for many days. Why I am stressing this point is to induce the Government to consider specially the case of the Nilgiris in regard to the food position. I appeal to the Government to open more fair price shops in the rural areas and on the plantations with good stock of rice and millets. Especially during the rainy season, good quality rice must be made available through the fair price shops at a very reasonable price. It may not be out of place if I tell you that the plantation workers produce coffee and tea, the two commodities which earn for us a large portion of foreign exchange, which is most needed at present for our national development. So, it is the duty of the Government to see that these people in the interior parts are fed properly.

I, in conclusion, appeal to the Government to see that more fair price shops are opened and good quality rice and millets are made available to the people in the rural areas.

*** SRI P. U. SHANMUGAM :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தின் உணவு நிலைமை குறித்து நமது அமைச்சரும் உள் நாட்டு அமைச்சருமாகிய கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு முன் நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவுப் பிரச்சனையில், ஆளும் கட்சியுடன் சகல முறைகளிலும் ஒத்துழைப்பதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராயிருக்கிறது என்று என் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக் கொள்வேன். காரணம், ஒரு கட்சிக்குச் சொந்தமானது அல்ல உணவுப் பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனை நாட்டு மக்கள் எல்லோரையும் பாதிக்கக் கூடியது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், தரிசு நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்கு முயற்சி செய்வது கிடையாது என்றும், உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகரிப்பிற்காகப் பிரசாரம் செய்வது கிடையாது என்றும், எப்போதும் பிரிவினை மனப்பான்மையுடனேயே இருக்கிறார்கள் என்றும் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். தரிசு நிலங்களில் பயிரிடக் கூடாது

[Sri P. U. Shanmugam] [10th September 1958]

என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எங்கே, எப்போது சொல்லிற்று? தரிசு நிலங்கள் பயிரிடப்படவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை எங்கள்மீது அந்த அங்கத்தினர் சுமத்துகிறார். இதே சபையில் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பியனராகிய ஸ்ரீ வீரபாகு மத்திய சர்க்காரின் உணவு மண்டலத்திலிருந்து (ஜோனலிருந்து) இந்த ராஜ்யம் பிரிய வேண்டுமென்று கூறினார். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். உணவு விஷயத்தில், நாம் கேரளாவின் சேர்ந்திருப்பதால் நம் உணவுப் பற்றாக்குறையை நாம் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கிறோம் என்பதை, கனம் அமைச்சரின் அறிக்கையிலிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். கனம் உள்நாட்டு அமைச்சரின் திறமையை நாம் அறிவோம்; நாடு அறியும், நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். கேரளாவிற்கு இந்த மாநிலத்திலிருந்து அரிசி அனுப்பப்படுவது தவறல்ல என்று வாதிப்பதற்காக சில புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து அவைகளை இந்த அறிக்கையில் கனம் அமைச்சர் திறமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்; அது அவருடைய திறமைக்கு முத்து வைத்தார்போல் இருக்கிறது. அவருடைய திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவருடைய கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சாதாரணமாக ஒவ்வொரு நபரும் நான் ஒன்றுக்கு உட்கொள்ளும் உணவு 16 அவுன்ஸாக இருக்கும் என்றும் இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நபரும் தினசரி 16 அவுன்ஸ் உணவு சாப்பிடுவார்களானால், நாம் உற்பத்தி செய்யும் உணவுப் பொருள்களால் நம் ராஜ்யத்தின் முழு உணவுத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வது சாத்தியமே என்றும் கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கேரளாவிற்கு இங்கிருந்து உணவுப் பொருள்கள் போவதை நியாயப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், “... ஆயினும், வாஸ்தவமாக உட்கொள்ளும் அளவு 16 அவுன்ஸைவிட எவ்வளவோ குறைந்திருப்பதும் சாத்தியம் தான். சமீப ஆண்டுகளில் உட்கொள்ளும் அளவைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ததில் இது 15.4 அல்லது 15.3 அவுன்ஸ் என்ற திட்டத்தில் தான் இருக்கிறதே ஒழிய 16 அவுன்ஸ் என்ற அளவில் இல்லையெனத் தெரிய வந்திருக்கிறது. உட்கொள்ளும் அளவு 15.3 அவுன்ஸாக இருந்ததனால் தான் 2½ லட்சம் டன் சிறு உபரி கண்டு அதை நாம் கேரளாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடிந்தது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 2½ லட்சம் டன் உபரி காணப்படுவதாகக் காண்பிப்பதற்காக, தம் முழுத்திறமையையும் உபயோகித்து கனம் அமைச்சர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உபரியாகிய இந்த 2½ லட்சம் டன் உணவுப்பொருள் கேரளாவிற்குப் போவதால் குடியா முழுகிப்போய் விடும் என்று கேட்பதுபோல் அவர் அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார். ஆனால், எப்படியும், இந்த மாநிலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறுவேன். பற்றாக்குறை அதிகமாக இல்லை என்று சொல்ல முடியுமே தவிர, தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. மேலும், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நம் மாநிலத்திலிருந்து இதர மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படும் அரிசியின் அளவையும் வெளியிலிருந்து இந்த மாநிலத்துக்கு வரும் அரிசியின் அளவையும் குறிப்பிடும் பட்டியலை கனம் அமைச்சர் தமது அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார். அதைப் பார்க்கும்போது பயங்கரமான ஒரு உண்மை தெரிய வருகிறது; அதாவது, சென்னையிலிருந்து இதர மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படும் அரிசியின் அளவு, 1954-55-லிருந்து 1956-57 வரை ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் உயர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது; ஆனால் ஆந்திராவிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் அரிசியின் அளவு 1954-55-லிருந்து 1957-58 வரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் குறைந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. ஆந்திரம் பிரிந்துவிட்டதுதான் இதற்குக் காரணம் என்று கனம் அமைச்சர் சமாதானம் கூறுவாரோ என்னமோ தெரியவில்லை. எப்படியானாலும் சென்னையிலிருந்து இதர மாநிலங்களுக்குச் செல்லும் அரிசியின் அளவு வருடாவருடம் அதிகமாகிக் கொண்டே போயிருக்கிறது. இந்த நிலையில், கேரளாவிற்கு சென்னையிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் போவதைக் குறிப்பிட்டுவிட்டது, இந்த மாநிலத்தில் 2½ லட்சம் டன் உணவு தானியம் உபரி காணப்படுவதாகக் கணக்குக் காட்டியிருக்கும் கனம் அமைச்சர், தமது முழுத் திறமையையும் உபயோகித்துத்தான் அவ்வாறு கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

10th September 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

பொதுவாக உணவு நிலைமை திருப்திகரமான நிலையில் இல்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். உணவு அதிகமாக உற்பத்தியெய்யப் படுகிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை கூட கிடையாது. உற்பத்தி செய்யப் படக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை மக்கள் எளிதில் வாங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா, உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். விலைவாசி குறைந்தால் அன்றி, உணவுப் பொருள்கள் இப்பொழுதுள்ள விலையான நிலையால் இன்று மக்களிடையே இருக்கும் பசியையும் பட்டினியையும் போக்கி விட முடியும் என்று என்னால் நம்ப முடியாது. இரண்டு மாவட்டங்களைப் பற்றி மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். செங்கல்பட்டில் சில பகுதிகளும் தென் ஆற்காட்டில் உள்ள சில பகுதிகளும் தான் வறட்சியான பகுதிகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் பஞ்சப் பகுதியாகக் காட்சி யளிப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபோது கவனித்திருக்கக்கூடும். பச்சைப் பசேல் என்ற புல் தரைகளும், வளப்பம் மிகுந்த வயல் வெளிகளும் அங்கு மிகமிகக் குறைவு. இந்த இடத்தில் குடிதண்ணீருக்குக்கூட பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உணவு நிலை சரியாக இருக்கிறது என்று.....

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பாதிக்கப்பட்ட என்று தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வட ஆற்காடு மழையில்லாததால் சில பகுதிகளில் பயிரிடப்படவேயில்லை.

SRI P. U. SHANMUGAM : அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத் திற்கு நன்றி. மழையில்லாத காரணத்தினால் வட ஆற்காட்டில் சில பகுதிகளில் பயிரே செய்யப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். வருத்தத்தோடு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இவர்கள் ஆரம்பித்த பேர் ப்ரைஸ் ஷாப்பில் ஒன்று கூடக் கிடையாது. ஆனால்.....

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நியாய விலைக் கடைகள் அவசியமில்லை என்றுதான் நான் விசாரித்து தெரிந்து கொண்டது.

SRI P. U. SHANMUGAM : அவசியமில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அங்கு எங்கு பார்த்தாலும் நியாயவிலைக் கடைகள் அவசியம் வேண்டும் என்ற நிலையைத்தான் சுற்றி வருகிற நாங்கள் அறிகிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மற்ற காங்கிரஸ் எம். எல். எ.க்கள் எனது குறிப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டம் இதில் விடப் பட்டிருந்தாலும் கூட பொதுவாக இன்று தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற உணவு நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு எங்களால் இயன்ற உதவியைச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உறுதியான கோரிக்கைகளைக் கையாள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தி விஷயமாக நமது மாகாணத்தில் இன்றுள்ள உணவு உற்பத்தி நிலையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் நமது நாட்டின் உணவு உற்பத்தி சென்ற காலத்திற்கும் இப்பொழுதுள்ள நிலைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது, அதில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி இதில் தெளிவாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், நிலம் உழவனுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். நிலத்தில் உழவனுக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சென்ற காலத்தில் ஏற்பட்ட விவசாய பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரச் சட்டம், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், போன்ற சட்டங்கள், உழவர்கள் ஓரளவு தங்களுக்கும் நிலத்தில் உரிமை இருக்கிறது, அந்த உரிமை பெருத்தவறு நமக்குப் பூர்ணமாக கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் உணவு உற்பத்தி முழு அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. மேலும் விவசாய இலாகா திறமையான முறையில் வேலை செய்து, சென்ற காலத்தில் உள்ளதை...

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [10th September 1958]

காட்டிலும் இப்பொழுது நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டு வேலைகள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சென்ற காலங்களில் நிலச்சவர்தாரர்கள் ஒரு சிலருக்குத்தான் விவசாயக் கருவிகள், உரம், எரு போன்ற சாதனங்கள் எல்லாம் கிடைத்து வந்தன. அப்படி அப்பொழுது வாங்கப்பட்ட என்ஜின்கள் போன்ற சாதனங்கள் எல்லாம் உணவு உற்பத்திக்காக செலவு செய்யப்பட வேண்டியது போக பல பிரதேசங்களின் ஜில்லா விட்டு ஜில்லா தாண்டிக் கூட சினிமா போன்ற காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இந்த முறைகளை எல்லாம் மாற்றி விவசாய அமைச்சர் அவர்களின் திறமை காரணமாக இப்பொழுது அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு விவசாய அதிகாரியும், ஒரு பிரகாரிற்கு ஒரு டெமாண்ட்ரேட்டரும், நியமித்து, விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகளுக்கும், கிராம சேவகர்களுக்கும் விவசாயத்தில் பயிற்சி அளித்து கிராமாந்திரங்களில் விவசாய இலாகா சார்பில் வரக்கூடிய எல்லா சாதனங்களும் நேரடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இப்பொழுது உணவு உற்பத்தி ஓரளவு பெருகியிருக்கிறது என்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். அதோடு கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வது என்ற அடிப்படையில், மத தரம்பரிபாலன போர்டும், விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடம் இருப்பதால் எனது தொகுதியில் உள்ள பல தேவஸ்தானங்களுக்கும், மடாதிபதிகளுக்கும், சொந்தமான சில கிராமங்களில் உள்ள நிலங்களைக் கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து இவ்வருடம் உணவு உற்பத்தியில் நல்ல முன்னேற்றம் காணும் விதத்தில் அங்குள்ள உழவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடையும் விதத்தில் உறுதியுடனும், உணர்ச்சியுடனும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டுக்கான விட இவ்வாண்டு உணவு உற்பத்தியில் லாபம் காண முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஓரளவு ஏற்படுகிறது. அடுத்த படியாக, தரிசு நிலங்கள். இந்த தரிசு நிலங்களைப் பற்றி சென்ற கூட்டத்தில் கூட நான் தெரிவித்து இருக்கிறேன். ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் பாழாகக் கிடக்கின்றன. கொள்ளிடம் படுகையில் உள்ள தரிசு நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளவையாக இருப்பதால் அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதுபோன்று திருச்சி போன்ற ஜல்லாக்களில் ரிசர்வ் பாரஸ்ட் என்ற பெயரால் சில மாங்களை வைத்துக் கொண்டு தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் எரிடம் இருக்கும் நிலங்களில் தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. சமுதாயம் என்ற பெயரால் தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதேபோன்று தேவஸ்தானம், மடாதிபதிகள் போன்றவர்களிடம் தரிசு நிலங்கள் இருப்பது இப்புகையே. அவைகள் அப்படியே இருக்கின்றன. இந் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது, அல்லது கூட்டுறவு முறையில் அவைகளைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைக் கொடுப்பது, விவசாய இலாகா மூலம் கடன் கொடுப்பது, உரம் முதலியவைகள் கொடுப்பது போன்றவைகளைச் செய்வதன் மூலம் தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே 50 ஆயிரம் 60 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை உடனடியாகச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியும். அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்திக்கு மிகவும் முக்கியமானது, நீர் பாசனம். நீர்பாசனம் என்ற அடிப்படையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டால் கொள்ளிடத்து நீரை வடவாத்துக்கால் மூலம் வீரானத்து ஏரி, பெருமாள் ஏரி, எம்னேரி வரையில் நீர்பாசனங்களைச் செய்யலாம். செய்வதற்கு பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். கழிவு நீரை கடலில் போய் விழக்கூடிய நீரை நாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை நமக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கடலில் விழும் நீரை, அணைகள் கட்டி நாம் உபயோகிக்கலாம். பெருமளவில் திருச்சி தென்னாற்காடு, ஜில்லாவில் பொன்னேரி, ஆறு இருக்கிறது உடையார்பாளையம் தாலுக்கா வழியாக வருகிறது அது பாசன வசதிற்றுக் கிடக்கிறது. வீணாகும் கொள்ளிட நீரைக் கொண்டு அதை பாசன வசதிக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். மேலும் பொன்னாறு என்ற ஆறு பாசன வசதி இல்லாமல் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதை கனம் மாமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்த்து விட்டு அங்கு 50,000 ரூபாய் செலவில் ஒரு கட்டை கட்டும்படி ஏற்பாடு

10th September 1958] [Sri T. R. Ramamirtha Tondaman]

செய்ததினால் ஓரளவு அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதைப் பலப்படுத்தி அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி திட்ட பூர்வமாக அதை நடத்தினால் அந்தப் பகுதிகளில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நல்ல முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியும். சென்ற காலங்களில் கிராமங்களில் வாய்க்கால்கள் வெட்டுவது, மிராசதாரர்களும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும் ஒன்றாக இருந்தபோது, “குடிமாராமத்து” என்ற பெயரால் வாய்க்கால்கள் வெட்ப்பட்டு வந்தன. நல்ல சட்டங்கள் வந்த பிறகு, நாலு ஆண்டுகளாக வாய்க்கால்களை யாரும் வெட்டுவதில்லை. சட்டத்தில் இருப்பது, மிராசதார்தான் வாய்க்கால்களை வெட்டத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால் இந்தச் சட்டத்தால் பயன் அடைய முடியாது. மிராசதாரர்கள் வாய்க்கால்கள் வெட்டுவதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. மிராசதார்தான் வாய்க்கால் வெட்டத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் விவசாயிகளும் வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கு முன் வருவதில்லை. ஆக, வாய்க்கால்கள் வெட்ப்படுவதில்லை. ஆகவே குடிமாராமத்து என்ற தலைப்பில் உள்ள நிலங்கள் மண் மேடாகி, வாய்க்கால்கள் இன்று பாசன வசதியற்று, நிலங்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே வாய்க்கால்கள் இலாகாவே வாய்க்கால்களை வெட்டும் வேலையைத் ஏற்றுக் கொண்டால் நல்லது. அதற்கு ஏற்படுகிற செலவை, நிலவரியோடு சேர்த்து அவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பது என்ற முறையில் உடனடியாக அங்கு வாய்க்கால்கள் வெட்டும் வேலையை மராமத்து இலாகாவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 11-20 a.m.

அடுத்தபடியாக இப்போதிருக்கின்ற கால்வாய்கள் வாய்க்கால்கள் மிக மிக மோசமாக இருக்கின்றன. அந்த வாய்க்கால்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் செப்பாண்டு அதற்கு நியாயமான வடதி செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாய இலாகாவையும் தேவஸ்தான இலாகாவையும் ஒரே பொறுப்பில் வைத்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பெரிய நிலச்சவாள்தாரர்கள் எவ்விதம் தங்களுடைய நிலத்திற்குப் பாடுபடுவார்களோ அந்த முறையில் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுவதோடு உணவை தன் உழைப்பால் பெருக்கிய உழவர் பெருமக்களையும் பாராட்டுகிறேன். மேலும் தனியார்கள் கையில் இருக்கும் அவ்வளவு நிலங்களையும் இந்தச் சர்க்காருடைய கைக்குக் கொண்டு வந்து நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வர வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொண்டு, இச்சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். உழவர்கள் வாழ்க.

*SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தகவல்களிலிருந்து இப்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற நிலைமையை ஒருவாறு அறிவதற்கு முடிகிறது. ஆனால் இதுவரையில் விவசாயத்தில் அபிவிருத்திக்காக நம்மால் ஆணைதச் செய்தோம், அதனால் நாம் திருப்தி அடைவோம் என்கின்ற மனப்பான்மையில்தான் இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களை திருப்தி அடையச் செய்யவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் அவர்கள் மனதில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மாதிரி எண்ணம் பொதுவாக இந்தக் கணக்கைப் பார்த்துக்கொண்டு நம்மால் வேறு யாரேனும் குற்றம் சொல்லாமல் இருப்பதற்கு ஒரு வழியாக இருக்குமே தவிர பொதுவாகப் பொது மக்கள் மத்தியில் திருப்தியை உண்டு பண்ண முடியாது. பொது மக்கள் எத்தனை கஷ்டங்கள் அடைந்தாலும் அதைப் பொறுத்தக்கொண்டு யாரையாவது அல்லது கடவுளையாவது நொந்து கொண்டுதான் இருப்பார்கள். உண்மையிலே இத்தகைய வருஷமாகியும் சாதாரணமாக உணவு கிடைக்கவில்லை, போதுமான அளவு குறைந்த விலையில் உணவு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது மனக்கசப்பு ஏற்படக்கூடிய ரீதியில்தான் இருக்கிறது. பொதுவாக அரிசினுடைய விலை எவ்வளவோ உயர்ந்து கொண்டே போயிருந்தும் கூட அதுடைய விலையை அரசாங்கத்தார் கணக்கில் சரியாக பதிவு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு மாதமும் கவர்ன்மென்ட் கெஜட்டில் “காஸ்ட் ஆப் ரீவிங்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [10th September 1958]

இன்டெக்ஸ்” பிரசுரிக்கப்பட்டது வருகிறது. அதில் அரிசியினுடைய விலை எவ்வளவு ஏறுகிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி “காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ்” விலும் புள்ளிவிவரம் விலை ஏறிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். சென்ற ஆறு மாத காலமாக அரிசியினுடைய விலை எவ்வளவோ ஏறியிருந்தும் “காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ்” வில் விலை ஏற்றி வைக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு காரணம் இங்கே இருக்கக்கூடிய “எக்னூமிக்ஸ் ஸர்வே ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்” டில் இருக்கக்கூடிய வர்கள் ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் முதலாளிகளை அடிப்படையாக வைத்து எடுக்கப்படுகிற கொள்கையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுதும் முதலாளிகள் அதிகமாகத் தொழிலாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படி கொடுக்காத நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : I would like to know how all these are relevant to the discussion on the food situation. The hon. Member is raising some other issue. It should not be done. It is not correct.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : What I say is relevant . . .

MR. SPEAKER : No. I am carefully watching and listening to the hon. Member. He was referring to the cost of living index. But, when he says something else and attributes motives to somebody for not taking action and all those things, I am afraid that all those remarks are outside the scope of the present discussion. So, let the hon. Member confine his remarks to the subject under discussion.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : You cannot restrict me . . .

MR. SPEAKER : I can. I am sorry I cannot agree with the hon. Member. He must confine his remarks to the subject under discussion.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : I am only confining myself to the subject . . .

MR. SPEAKER : No. His remarks are outside the scope of the present discussion. He must confine himself to the subject under discussion. If he goes beyond the scope of the subject under discussion, I am sorry I cannot allow him to do so.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Sir, you cannot anticipate what I am going to say.

MR. SPEAKER : I have been hearing the hon. Member's speech. Certain of his remarks were outside the scope of the present discussion. He was saying that those in authority were trying to help the managements. I am not questioning the correctness or otherwise of this statement. But, I only wish to point out that it has nothing to do with the food situation under discussion.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Sir, what I have said has nothing to do with the managements. I was only pointing out that the statistical survey should be correctly made.

MR. SPEAKER : The hon. Member will be in order if he stops with that. I am not objecting to that statement.

10th September 1958]

*SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்தக் கணக்கு புள்ளி விவரத்தில் அரிசியினுடைய விலையை அரசாங்கத்தார்தான் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். அதோடு அதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களையும் ரெக்கார்டு பண்ணுகிறார்கள். இந்த மாதிரி விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் முதலாளிகள் சார்பில், அவர்களுக்கு உதவி செய்யும்படியான நிலையில்தான் இந்த விவரங்கள் ரெக்கார்டு செய்யப்படுகின்றன என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இதன் விளைவாக எல்லோரும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இன்றைக்கு அரிசியின் விலை உயர்ந்திருந்தும் அந்த விலை கொடுத்துப் போதுமான அளவுக்கு வாங்குவதற்குத் தகுந்தபடி சாதாரண தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை, பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குச் சம்பளம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நியதி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் வாழ்க்கைப் புள்ளிவிவரத்தின் படி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று நியதி இருக்கிறது. இந்த நியதி சரியான முறையில் கிடைக்காதவாறு நமது நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற ஒரு பகுதி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதை இப்போதும் சவால் விட்டுக் கேட்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். டிப்பார்ட்மெண்ட் புள்ளி விவரத்தைச் சரியான விதத்தில் காண்பிப்பது கிடையாது. ஆகவே இதை விவரமாக மந்திரியார் அவர்கள் விசாரணை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அல்லது முதல் மந்திரி அவர்கள் இதில் விசாரணை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதோடு கூட சாதாரணமாக உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று சொன்னால், எங்கு எங்கு அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் தலையில் திடீரென்று தண்டத்தீர்வை என்று போட்டு வசூலிக்கக்கூடாது. உதாரணமாக நொய்யல், கீழ்பவானி, அமராவதி போன்ற இடங்களில் பல விவசாயிகள் இவ்விதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் அவர்கள் தண்டத்தீர்வையை செலுத்தி விட்டு அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால், கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து, அதன் பலனாகக் கிடைத்த விளைவை எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் எந்த விவசாயினுடைய மனதும் வருத்தப்பட்டதான் செய்யும். ஆகவே அந்த வரியை மாற்றி நவீன முறையில், வேறு எந்த வழியிலாவது அந்த வரியை வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், கொஞ்ச காலத்திற்கு இந்த நிலைமை, அதாவது இம்மாதிரி தண்டத்தீர்வை போடுவது எல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட வாய்க்கால்கள், கால்வாய்கள், ஓடைகள், ஸ்லாஸ்க்கள் இவைகள் எல்லாம், அனேகமாகச் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் சரியாக மராமத்து செய்யப்படாததினால் அதன் பக்கத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பழைய முறையிலே பயிர் செய்து அவர்களுக்குச் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் கோட்டாவுடன் திருப்தி அடைந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே கூடுதலாக முன்னேறுவதற்கு இம்மாதிரிப்பட்ட மராமத்துகள் எல்லாம் செய்யப்படவேண்டும். அதோடு சேர்ந்த சமயத்தில் (வார்டைம்) தண்டத் தீர்வை, உபரி வரிகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. அதே முறையில் இப்போது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் இப்போதும் கொஞ்சகாலத்திற்கு அந்தத் தீர்வைகள் எல்லாம் எடுத்து விடவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட்டு உணவு உற்பத்தி பெருக்கில் அதிகமாக ஈடுபடுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 11 30 a.m.
முதன் முதலாக ஒரு சின்ன விஷயம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் தன்னுடைய நேரத்தில் ஐந்து நிமிஷத்தை விட்டு விட்டார்கள். அதை நான் உபயோகித்துக்கொள்ளலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். தாங்கள் அந்த எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

[10th September 1958]

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே நமது ராஜ்ய உணவு நிலைமைபற்றி நமது மதிப்பிற்குரிய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கை மீத மிஞ்சிய நம்பிக்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளதோவென ஐயுறுகிறேன். நம்முடைய உணவு உற்பத்தித் தேவையைக் குறித்து இந்த அறிக்கையிலே முக்கியத்துவம் ஏதும் கொடுத்திருப்பதாகக் காணேன். இந்த அறிக்கையிலே 56-57-ம் ஆண்டிலே 46.22 லட்சம் டன் உற்பத்தியானதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டிலே உத்தேசமாக 46.58 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தியாகக் கூடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற நாளுக்கு, ஐந்து அண்டுகளின் நிலையை எடுத்து இந்த அறிக்கையிலே விவாதித்து, உணவு உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்று சபை முன்பு எடுத்துக்காட்ட கனம் அமைச்சர் முற்படாதது உண்மையிலேயே வியப்பைத்தான் கொடுக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. மேலும் ஒன்றை நான் இதிலே காண்கிறேன். இரண்டாவது பகுதியிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஆள் ஒன்றுக்கு 16 அவுன்ஸ் என்று கணக்கிட்டால், இந்த 46 லட்சம் டன்கள் போதுமானது. இது நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி பண்ணும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் சிறையிலே இருந்தவர்கள். நானும் சிறையிலே இருந்திருக்கிறேன். சிறையிலே, கடும் தண்டனை பொறுக்கைதிகளுக்கு, ஒரு கைதிக்கு 20 அவுன்ஸ் தானியம் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை இந்த நேரத்திலே அமைச்சருக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏ-வகுப்பு, பி-வகுப்பு கைதிகளுக்கு 22 அவுன்ஸ் தானியம் அனுமதித்து வந்தார்கள். 42-ம் ஆண்டிலே நான் சிறையிலே இருந்த நிலை இது. இப்போது எப்படி இருக்கிறதோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஒருகால் மற்ற நண்பர்களுக்குக் குறிப்பாக ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களுக்குத் தெரியுமோ என்னவோ? சிறைக் கைதிகளுக்கு எவ்வளவு அனுமதித்து வந்தார்களோ, அந்த அளவுகூட இல்லாமல் கணக்கிட்டு உற்பத்தி பண்ண விட்டால் எவ்வாறு நாட்டுக்கு ஆரோக்கியமுள்ள பிரஜைகளை அளிக்கப் போகிறோம்? எவ்வாறு நாட்டில் உற்பத்தி பண்ணுகிற வேலையை அதிகரிக்கப் போகிறோம் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாறு கணக்கிடுவதை விட்டுவிட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உணவு தானியங்களின் தேவையைக் கணக்கிடும்போது ஒரு ஆளுக்கு 20 அவுன்ஸ் என்றோ, அதற்கு மேலோ வைத்துக் கணக்கிடுவது சிறந்த முறை என்று மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. நம் ராஜ்யத்தின் தேவையை மட்டும் நாம் கணக்கிட்டால் போதாது. இந்தியாவின் தேவையையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, நம் ராஜ்யத்தின் தேவையில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். அதில் இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி வெளியிட்டு வருகிற “எகனமிக் ரெவ்யூ” என்ற பத்திரிகையின் ஆகஸ்ட் இதழில் ஒரு விஷயத்தைக் கண்ணாறு நேர்ந்தது. அதிலே பார்க்கும்போது நாம் வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி பண்ணுகிற பண்டங்களில் உணவுப் பண்டத் தினுடைய இறக்குமதி அதிகரித்திருக்கிறது என்று நான் காண்கிறேன். “கிரெயின்ஸ், பல்ஸஸ் அண்ட் பளவர்” என்று போடப்பட்டிருக்கிற பகுதியிலே, 55-ம் ஆண்டிலே, 35 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இறக்குமதி என்றால், 57-ம் ஆண்டிலே 55 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அளவிற்கு உணவுப் பண்டங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. பழங்கள், காய்கறிகள் என்ற வகையில் 55-ம் ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் இறக்குமதியாகி இருக்கிறது. 57-ம் ஆண்டில் அந்த வகையிலேயே 21 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் இறக்குமதியாகியிருக்கிறது. வெளி நாடுகளிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்கிற பண்டங்களில், பழங்கள், காய்கறிகள், தானியங்கள் இவைகளின் அளவு அதிகரித்துக்கொண்டே போனால், மற்ற நாடுகளின் முன்னால் தலை நிமிர்ந்து நின்று, பொருளா தாரத் துறையில் எப்படி முன்னேற்றம் காண முடியும். வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்காகச் செலவிடும் பணம் அடி யோடு குறைக்கப்படுவதற்கு, வெளிநாடுகளிலிருந்து ஒரு ரூபாய்க்குக் கூட எந்தவித தானியங்கள், பழங்கள், காய்கறிகள் முதலியன இறக்குமதி பண்ண மாட்டோம் என்னும் அளவுக்கு நாம் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு நாம் வேலை செய்யவேண்டும்.

10th September 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

அகில இந்திய கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால், நம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்ற விஷயத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இவ்வாறு உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டுமென்றால், எப்படி அதிகரிக்கும் என்பது குறித்து ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது எல்லோரும் சொல்லும் யோசனைதான். நான் அதையே மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது உற்பத்தி செய்யப்படும் நிலங்களில் விளைச்சலை அதிகப்படுத்த வேண்டும். நிலங்களில் விளைச்சலை அதிகப்படுத்தி இரட்டிப்பாக்கப் பெறுமுயற்சியெடுக்கவேண்டும். நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று பொதுவாகச் சொன்னால் போதாது. குறிப்பாக ஆறு மாத காலத்தில் முயற்சிகள் எந்த அளவு பலன் அளித்திருக்கிறது என்று ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையோ, அல்லது ஆண்டுக்கு ஒரு முறையோ அறிக்கை சமர்ப்பிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அத்தகைய அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றவைகளைக் காட்டிலும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை, உணவுப் பண்டங்களின் உற்பத்திப் பிரச்சனை அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை உணர்ந்து கனம் விவசாயத்துறை அமைச்சர் இதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க முன் வரவேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே புறம்போக்கு நிலங்களாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. 55-56-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி சுமார் 45,41,536 ஏக்கர் நிலம் இன்னும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய தகுதியுள்ள நிலங்கள் வீணாக் கிடக்கிறது என்று அறிகிறேன். இந்த நிலங்களை உடனடியாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். இவைகளைக் குறித்து அரசாங்கம் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தால் போதாது. இந்த நிலத்தை ஏன் இவ்வாறு போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், ஏன் இத்தனை நிலங்களை, சாகுபடிக்குத் தகுதியுள்ள நிலங்களை, சாகுபடி செய்யாமல் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், ஏன் சாகுபடி செய்யக்கூடாது, என்ற விவரங்களை, தகவல்களை அரசாங்கம் விவரமாக வெளியிட்டாக வேண்டும். 45 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் வீணாக இருக்கிறது என்றால் அந்த ஆண்டு அறிக்கையில் அந்த 45 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் அந்த ஆண்டிலே சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது, அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்று அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனைத் தெரிந்துகொள்ள சபைக்குப் பரிபூரண உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையிலே தெற்கு மண்டலம் அமைத்தது குறித்தும், அந்தத் தெற்கு மண்டலத்திலே நம் ராஜ்யத்தின் நிலை குறித்தும் தெளிவாக அவருடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் அவரைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தை மாத்திரம் ஒரு மண்டலமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது நம் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்றும், அந்தக் கொள்கையை மத்திய சர்க்காருக்கு அறிவித்ததாகவும், அதற்கு தெற்கு மண்டலத்தில் நம் ராஜ்யம் இருக்கவேண்டுமெய்லாது, நம் ராஜ்யம் ஒரு மண்டலமாக அமைவதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்கவில்லை என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடையே அறிக்கையிலிருந்து கண்கொள்கிறோம். இதனால் என்ன பலன் கிடைத்தது? நாமே தனித்து இயங்கக்கூடிய அளவிற்கு, நமக்குப் போதிய அளவிற்கு தானியத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய வசதி இருக்கிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் தெரிவிக்கவில்லை. இந்த மண்டலத்தில் சேர்ந்ததால் நாம் அடைந்த பலன்கள், நன்மைகள் என்ன என்பதையும் அவர்கள் விளக்கவில்லை.

நான் என்னுடைய கருத்தை மீண்டும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நம் நாட்டின் பொதுவான தேவையை அனுசரித்து, உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதையும், நமது ராஜ்யத்தின் குறிப்பான தேவைகளுக்கு ஏற்ப உணவு தானியங்களைச் சேமிப்பதையும் நமது உணவுக் கொள்கையாக கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செயல்படாவிடில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே

[Sri P. S. Chinnadurai] [10th September 1958]

ஒரு செயற்கைப் பற்றுக்குறை சிருஷ்டிக்கப்பட்டாலும் கூட நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். கோளத்திலுள்ளவர்கள் தஞ்சையிலிருந்து ஏராளமான அரிசியை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அறிக்கையிலே காண்கிறோம். தஞ்சையிலிருந்து கோளத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வளவு அரிசி வாங்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு நமது ராஜ்யத்திற்கு ஆந்திரத்திலிருந்து போதுமான அளவு அரிசி கிடைக்கவில்லை. ஒரு புறத்திலே மத்திய அரசாங்கம் ஏராளமான உணவு தானியங்களை வாங்கி, இருப்பு வைத்து, மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் கேட்டபொழுது கூட அவர்கள் அதற்கு இணங்கவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், நாங்கள் வாங்கித் கொடுக்க மாட்டோம் என்று கூறிவிட்டார்கள். நாம் மண்டலத்திற்குள் இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மண்டலத்திலிருந்து மத்திய சர்க்கார் அரிசி வாங்கி இருப்பு வைக்கிறது. ஆனால் வேறு ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுத்து உதவுகிறது. நமக்குக் கொடுக்காமல், நீங்கள் வேண்டுமானால் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாமாக அப்படி வாங்கிக்கொள்வதற்கும் முன்வரவில்லை. இந்த நிலையில் உணவுப்பண்டங்களின் விலை அநியாயமாக ஏறிக் கொண்டுபோகிறது. 10 சதவிகிதம் வேண்டுமானால் பண்டங்கள் விலை ஏற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று இறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் 10 சதவிகித மல்ல. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையின் போது கூறியது போல் 30 சதவிகிதத்திற்கு உணவுப் பண்டங்கள் விலை உயர்வு அடைந்திருக்கின்றன. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது சரியானதுதான் என்பதற்கு எவ்வளவோ ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். 1956-ம் ஆண்டிலே ஒரு மணங்கு அரிசியின் விலை 14.75 ரூபாய்களாக இருந்தது. நான் குறிப்பிடுவது கும்பகோணம் அரிசி. அதே அரிசி 1958-ம் வருடம் ஆகஸ்டு மாதத்திலே ரூ. 19.30 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அது போலவே நெல்லூர் அரிசி 1956-ம் ஆண்டில் ரூ. 14.20 ஆக இருந்தது. சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்திலே ரூ. 21.20 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இதனைப் பார்க்கிற பொழுது, நெல்லூர் அரிசி 50 சதவிகிதமும், கும்பகோணம் அரிசி 35 சதவிகிதத்திற்கு மோலாகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, உணவுப் பண்டங்களின் விலை ஏற்றம் அக்கிரமமாக அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது என்ற உண்மையை நாம் காண்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த விலை உயர்வின் உண்மையான பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்கவில்லை என்ற உண்மையையும் நாம் காணமுடியும். குறிப்பாக, மார்ச் அல்லது ஏப்ரல் மாதங்களில் விலை குறைந்திருப்பதையும் அதற்குப் பிறகு உள்ள மாதங்களிலே விலைகள் படிப்படியாக ஏறிக் கொண்டு போயிருப்பதையும் நான் இச்சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விவசாயிகளிடமிருந்து வியாபாரிகள் வாங்கும்போது விலை குறைவதையும், வியாபாரிகள் கைக்கு வந்த பிறகு, அதாவது அவர்கள் கிடங்குகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பிறகு பொது மக்கள் கைக்கு வருவதற்கு முன்னதாக விலைகள் உயர்ந்து போவதையும் நாம் அன்றாட நடவடிக்கையாகக் கண்கொண்டிருக்கிறோம். அதனை இப்புள்ளி விவரங்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த விலை உயர்வின் உண்மையான பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்கவில்லை என்ற விவரத்தை சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இந்த உணவுப் பிரச்சனையை அரசாங்கம் தன் சொந்தக் கட்சிப்பிரச்சனையாக கருதாமல், எல்லாக் கட்சிகளுடைய பிரச்சனையாகக் கருதி, பொது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையாகக் கருதி, எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று, இதைச் சரியானபடி சமாளிப்பதற்கு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று உத்திரப் பிரதேசத்திலும், மேற்கு வங்கத்திலும், பீகாரிலும், ஒரிஸ்ஸாவிலும் ஏற்பட்டு இருக்கிற நிலைமை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்படாமல் தடுக்கவேண்டுமோனால், இதற்கு எல்லாக் கட்சிகளுடைய பொதுவான ஒத்துழைப்புத் தேவை. அதனைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு, மேலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

10th September 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

சமீபத்தில் ஸ்ரீ அசோக் மேத்தா தலைமையில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தது. அக்கமிட்டியின் சிபார்சுகளிலே மிகவும் முக்கியமான சிபார்சு என்னவென்றால், மகசூல் காலங்களில் விலையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது. இந்த சிபார்சை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எப்படி இருந்த போதிலும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதற்குரிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வது விருப்பத்தக்கது. குறைந்தபட்ச விலையை மாத்திரம் நிர்ணயிக்காமல், அதிகபட்ச விலையையும் நிர்ணயித்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். அதன் மூலம் விவசாயிகள் உண்மையான பலனை அடைவார்கள். பொதுமக்களும் செயற்கை பற்றுக்குறையினால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு நிலைமையைப் பற்றி அநேகமாக வருடந்தோறும் இந்த சபையில் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வருடமும் நமக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய முறையில் அமைச்சர் அவர்களின் பதில்கள் இருந்திருக்கின்றன. சென்ற வருடம் நவம்பர் மாதம் 7-ந்தேதி என்று நினைக்கிறேன், இது சபையில் உணவுப் பிரச்சனை கண்டசியாக விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த சமயத்திலும் “இனிமேல் உணவுப்பொருள்களின் விலை ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ளமுடியும், இதுவரை எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமலிருந்தது, இப்பொழுது அதிகாரமும் வந்துவிட்டது; அதுமட்டுமல்ல. மண்டலங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, தென் மண்டலத்தில் நான்கு ராஜ்யங்கள் ஒன்றுச் சேர்ந்தது, அவரவர்களுடைய தேவையைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு ஒரு உதவிகரமான திட்டம் வந்துவிட்டது, ஆகவே, பிரச்சனையை சமாளிக்கமுடியும்” என்று விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கக் கூடிய சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன்மீது, சென்ற மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதியன்று, தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நமக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய வாக்குறுதிகளைத்தான் கொடுத்தார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் “நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் சராசரி உற்பத்தியும் அதிகரித்திருக்கிறது, மொத்த உற்பத்தியும் அதிகரித்திருக்கிறது” என்பதற்குப் போதுமான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். மேலும் “இந்தியா பூராவிலுமே ஒரு எக்கருக்கு சராசரி உற்பத்தி 750 பவுண்டு. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சராசரி உற்பத்தி கிட்டத்தட்ட 1,500 பவுண்டு ஆகப் பெருகியிருக்கிறது. மொத்த உற்பத்தியும் 46 லட்சம் டன் ஆகப் பெருகியிருக்கிறது. நம்முடைய தேவை 48 லட்சம் டன். ஆகவே பற்றுக்குறை 2 லட்சம் டன் தான். நமக்கு இனி உணவு நிலைமை சம்பந்தமாக நெருக்கடியே வராது. அதைப் பற்றிய விவாதம் கூட அவசியமில்லை” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்களும் அவ்வாறே எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மாறியிருக்கிறது. மண்டலங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பதுக்கல் இருந்தால் பதுக்கிவைப்பவர்களை பிடிப்பதற்கு அதிகாரம் வந்துவிட்டது. அதனால் பிரச்சனை தீரும், விலைவாசி ஏறுது என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்தோம். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கலாம். புள்ளி விவரங்கள் மொத்த வியாபார புள்ளி விவரங்கள். சில்லரை விலையைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த தகவலிலிருந்து பார்க்கும் போழுது கிட்டத்தட்ட ஒரு மணங்கின் சராசரி விலை ரூ. 21-8-0 ஆக இருக்கிறது. இது மட்டாக அரிசியின் விலை. உயர்தர ரக அரிசியின் விலை அல்ல. இங்கே இது மட்டாக அரிசி ஒரு மணங்கு ரூ. 21 அல்லது 21-8-0 ஆக முக்கியமான பகுதிகளிலெல்லாம் விற்கப்பட்டு வருகிறது. சும்பகோணம், நாகர்கோவில் போன்ற இடங்களில் சிறிது விலை கம்மியமாக இருப்பதைக் கொண்டு கணக்குப் போடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. சும்பகோணத்திலும், நாகர்கோவிலிலும் விற்பனைக்காக வாங்குவது அதிகம். மற்ற பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு மணங்கு ரூ. 21-8-0 ஆக இருக்கிறது. அதாவது மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 43 அல்லது 44 ஆக இருக்கிறது. சில்லரை விலையைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த விலை உயர்வை மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் பிரயோசனம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th September 1958]

இல்லை. ஆந்திரத்தோடு ஒப்பிட்டு, 8 அணு தான் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒப்புக் கொள்கிறேன். இன்னும் நம்மைவிட அதிகமாகப் பற்றாக்குறை உள்ள கேரள ராஜ்யத்தோடு ஒப்பிட்டு, மணங்கு 8 அணு அதிகமாகயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். வடக்கே இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போழுது, இங்கு விலைவாசி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய சமாதானத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். வடக்கே இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களின் விலைவாசியோடு ஏன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பிற பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். நியாய விலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதம் அமைச்சர் அவர்கள் தன் பிரசங்கத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த பழனிசுவாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஸோனல் ஏற்பாடு வந்ததினால் என்ன பயன்? விலை அதிகமாக போய் விட்டதே என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் இதற்கு சொல்ல விரும்புவது என்ன வென்றால், இந்த ஸோனல் ஜூலை மாதத்தில் ஏற்பட்டது. அப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் சராசரி விலை மணங்குக்கு 18.77 ரூபாயாக இருந்தது. இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தில் சராசரி மணங்கு விலை 18.50 ரூபாய்தான். ஆகவே ஸோனல் வந்த பிறகு விலை அதிகமாக ஏறிவிட்டது. என்று சொல்வதற்கு இல்லை. இருந்தாலும் இந்த விலை பாதகம் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த விலை அதிகம் என்றுதான் சொல்லுவேன். வாங்கும் சக்தியை நாம் பார்க்கவேண்டும். அந்த வாங்கும் சக்தியை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால் இந்த விலை அதிகம் என்பதுதான். அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து, என்னுடைய கருத்தும் அவ்விதம் தான். இந்த விலை இனிபும் குறையவேண்டும். இதன் விலை பதினைஞ் ரூபாயாக குறைந்தால்கூட நான் வரவேற்பேன். ஆனால் அதற்கு மேலும் குறையக்கூடாது.” அமைச்சர் அவர்கள் இப்படியு கூறியிருப்பதை சட்டசபை நடவடிக்கைகளிலிருந்து நான் படிக்கிறேன். ரூ. 14 லிருந்து ரூ. 16 வரை நியாயமான விலை என்று தாம் கருதுவதாக அமைச்சர் அவர்களே அன்று கூறியிருக்கிறார்கள். ரூ. 14-க்கு கீழே போனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம். ரூ. 16-க்கு மேலே போனால், உபயோக படுத்தும் மக்களுக்கு கஷ்டம் என்று அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் விலை குறைவதற்கு அமைச்சர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் தரவில்லை. ரூ. 16-க்கு பதிலாக இப்பொழுது ரூ. 21-க்கு விற்கிறது. மூட்டை ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 10 அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போழுது விலைவாசி ஏதோ சிறிது அளவு தான் உயர்ந்திருக்கிறது. அல்லது வடக்கே இருப்பதைவிட நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மலிவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி திருப்தி அடைவதற்கு இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் மனத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த காலகட்டத்தில் மூட்டைக்கு விலை ரூ. 10, 12 அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்களே நியாயம் என்று கருதிய விலைக்கு மேல் இப்பொழுது அதிக விலை விற்கிறது. இம்மாதிரி உணவு விலை அதிகரித்ததற்கு காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விலை அதிகரிப்புக்கு காரணம் பற்றாக்குறையாக இருக்கலாம். பற்றாக்குறையால் விலை அதிகரித்திருந்தால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அப்படியானால் அரிசி கிடைக்காமல் மக்கள் கஷ்டப்படவேண்டும். அது இல்லையே? படிக்கு விலை ரூ. 1.25 அல்லது 1.31 கொடுத்தால் உயர்தரமான அரிசி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். நமது ராஜ்யத்தில் அரிசி கிடைக்காத கஷ்டமில்லை. விலைவாசி அதிகமாக இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வடக்கே ஐக்கிய பிரதேசம், பீஹார், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய இடங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை வேறு. அங்கு உணவு பண்டமே கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கே விலை ஏறியிருக்கிறது. இங்கே உணவு கிடைக்காத கஷ்டம் மக்களுக்கு இல்லை. மக்கள் வாங்கக் கூடிய விலைக்கு அரிசி கிடைக்காததுதான் கஷ்டமே தவிர, அரிசி கிடைக்காத கஷ்டமில்லை. அப்படியானால் அரிசி

10th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

விலை ஏறுவதற்கு காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு தெரியாமல் இருக்காது. மறைமுகமாக சில காரணங்களை சொல்லியிருக்கலாம். சென்னையிலிருந்து 2 லட்சம் டன் வெளி ராஜ்யத்திற்கு போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு போன மொத்த அளவு 216,000 டன் ஆகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சராசரி 2 லட்சம் டன்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. கேரள ராஜ்யத்திற்கு சென்றிருக்கலாம். மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு சென்றிருக்கலாம். இதற்குக் குறைவாகவும் சென்றிருக்கலாம். அதிகமாகவும் சென்றிருக்கலாம். அதைப் பற்றி நான் அதிகமாக சொல்லப்போவதில்லை. என்ன பார்க்கவேண்டுமென்றால், தென்மண்டலம் ஒன்று அமைத்தார்களே, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வரவேண்டிய உணவு தூராவும் வந்ததா? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? ஆந்திர ராஜ்யம் வேறு, சென்னை ராஜ்யம் வேறு, மைசூர் ராஜ்யம் வேறு, கேரள ராஜ்யம் வேறு என்று இருந்த போதிலும், இந்த ராஜ்யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தழைத்து, ஒரு ராஜ்யத்தின் கஷ்டத்தை மற்றொரு ராஜ்யம் மதித்து, ஒரு ராஜ்யத்தின் தேவையை மற்ற ராஜ்யம் பூர்த்தி செய்வதற்கு அக்கரை எடுக்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்தின் அடிப்படையில் இந்த மண்டலம் அமைக்கப்பட்டது உண்மையாக இருந்தால், ஏன் ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வரக்கூடிய அரசியின் அளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இச்சபையில் விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மண்டல திட்டம் ஏற்பட்டதன் அர்த்தம் என்ன, நோக்கம் என்ன, கருத்து என்ன என்பதையும் கடந்த சட்டசபை கூட்டத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள் :

“மைசூர், சென்னை, கேரளம், ஆந்திரம் இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து இந்த உணவு பிரச்சினையை சமாளிக்கும் விஷயத்தில் ஒரு ஸோன் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவ்விதம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதனுடைய அடிப்படையான கருத்து, முக்கியமான கருத்து, இந்த நான்கு பிராந்தியங்களின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் வெளியே உணவுப் பொருட்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்தரவின்றி ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்பதுதான் அடிப்படையானது.”

என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் தெற்கிலிருந்து ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு வடக்கே அரிசி போகக்கூடாது என்று திட்டவாடமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி போக வேண்டிய அவசியமிருந்தால், மத்திய சர்க்கார் வாங்கி, அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் போக முடியும் என்பதை திட்டவாடமாக அமைச்சர் அவர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், ஆந்திராவில் ஆறு லட்சம் டன் அரிசி உபரி இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த ஆறு லட்சம் டன் எங்கே போகிறது? ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் ஒரு பவுண்டுக்கு மேல் இரண்டு பவுண்டு சாப்பிட்டுவிடுகிறார்களா? அதனால் அரிசி இல்லாமல் போய்விட்டதா? ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு, 1954-55-ல் ஆந்திராவிலிருந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நம் ராஜ்யத்திற்கு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது 12,000 டன்கள்தான் வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய புள்ளிவிவரத்தில் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆந்திராவிலிருந்து வரக்கூடிய அரிசி இப்பொழுது எந்த அளவிற்கு குறைந்திருக்கிறது? முன்பு வந்த அரிசியில் பத்தில் ஒரு மடங்குதான் இப்பொழுது வருகிறது. இதற்கு என்ன காரணம், மண்டலம் அமைத்ததின் அர்த்தம் என்ன, மத்திய சர்க்காரும், சென்னை சர்க்காரும் இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். போதுமான அளவு அரிசி ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு வருவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதனுடைய உண்மையான காரணம் என்னவென்பதை சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு, மற்ற விஷயங்களுக்கு போகலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரிசி விலை இந்த அளவிற்கு உயரக்கூடிய பற்றுக்குறை நம் நாட்டில் இல்லை. நான்கு ராஜ்யங்களும் ஒன்றுகூட சேருமானால் ஓரளவுக்கு சமாளிக்கக்கூடிய பற்றுக்குறை இருந்தால் இருக்கும் தவிர, அரிசி விலை இவ்வளவு உயரக்கூடிய அளவிற்கு பற்றுக்குறை இல்லை. இது விஷயமாக தகுந்த நடவடிக்கை

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th September 1958]

எடுப்பதற்கு சர்க்கார் தவறிவிட்டார்கள். ஆந்திராவிலிருந்து வடக்கே அரிசி செல்லுவதை தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆந்திராவில் உள்ள வியாபாரிகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் சும்மா விட்டுவிடுவார்களா? ஐக்கிய பிரதேசம், பீஹார், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய இடங்களில் அரிசி விலை ஒன்றுக்கு இரண்டாக விற்கும் பொழுது; வியாபாரிகள் எட்டு அணு கூட வைத்து சென்னைக்கு அனுப்பி விடுவார்களா? சர்க்கார் தலையிட்டு அரிசியை கொள்முதல் செய்திருக்க வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்திற்கு அரிசி போதுமான அளவு வராததற்குக் காரணம், ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் தலையிட்டு கொள்முதல் செய்யாமல் இருந்துவிட்டதால், வியாபாரிகள் கையில் விட்டுவிட்டதினால் அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் கொள்ளை லாபத்தைக் கருதி மண்டலத்திற்கு வெளியே அரிசியை கள்வகடத்தல் செய்தார்கள் என்று முடிவுக்கு வராமல், வேறு எந்த முடிவுக்கு வர முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு கொள்முதல் செய்திருக்கலாம். ரோடு, ரயில் மூலமாக அரிசி கொண்டுபோகப்படுவதை தடுப்பதினால் மட்டும் இதில் நாம் வெற்றி அடைந்துவிட முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால், ரோடு மூலமாக திருட்டுத்தனமாக அரிசி கொண்டு போவது எப்பொழுதும் சாத்தியம். இதற்கு முக்கியமான காரணம் ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் கொள்ளை வாபத்தையே நோக்கமாகக் கருதி அரிசியை வடக்கே அனுப்புவதுதான். அரிசி உண்மையாகவே வடக்கே தேவையாக இருந்தால், மத்திய சர்க்கார் அரிசியை கொள்முதல் செய்து, நமக்கு வேண்டிய அளவு கொடுத்து வெளியேயும் அனுப்பியிருந்தால், இந்த சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்காது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருந்தும் கூட மத்திய சர்க்கார் இதை ஏன் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை? நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஏன் முயற்சி எடுக்கவில்லை?

எப்பொழுதும் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதம் அறுவடை காலம். ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில்தான் விலைவாசிகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கக்கூடிய காலம். மற்ற வருஷங்களோடு விலை வாசியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஜனவரி 1956-ல் விலை ரூ. 14.89, 1957-ல் ரூ. 16.99, 1958 ஜனவரியில் ரூ. 18.19 விலையாக இருந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்திலேயே விலை சூடாக இருந்திருக்கிறது. அக்டோபர் மாதத்தில் குறுவை அறுவடைக் காலத்தில் விலை கொஞ்சம் குறையலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். சர்க்காரே நியாயம் என்று கருதக்கூடிய விலைக்கு மனைவருக்கு ரூ. 2½ அல்லது 3 அதிகமாக ஜனவரிலேயே இருந்திருக்கிறது. மூட்டைக்கு ரூ. 6 அதிகமாக இருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் தன்னுடைய அதிகாரத்தை உபயோகித்து கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா, கொள்முதல் செய்திருந்தால் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்திருந்தார்கள் இம்மாதிரி விலை உயர்ந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை சரியானபடியன்படுத்தவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் பதுக்குவதற்கு வாய்ப்பு அதிகரித்து, வியாபாரிகள் வாங்கி பதுக்கி வைத்ததினால் இந்த அளவிற்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு முடிவுக்கு வர முடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல. ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அரிசியை வாங்கிப் பதுக்குவது மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலும் வந்து வாங்கிச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் அவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு, கேரளாவிற்கு இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி அனுப்பப்படுகிறது என்று மறைமுகமாக சுட்டிக் காட்டுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கேரளா மண்டலத்தில் இருப்பதை ஒப்புக்கொண்ட பிறகு கேரளாவின் பொறுப்பும் இருக்கத்தான் செய்யும். அமைச்சர் அவர்கள், தங்களுக்கு கொடுத்து இருக்கும் அதிகாரத்தை, வாக்குறுதி கொடுத்தபடி செய்யாது விட்டுவிட்டு ஒரு முக்கிய காரணம். மத்திய சர்க்கார் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதிலிருந்து தவறி இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்கார் இரண்டுமே சேர்ந்துதான் இந்த விலை உயர்வுக்குக் காரணமே தவிர, விவசாய உற்பத்தி பெருகாதது காரணம் இல்லை, என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையினால்,

10th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உபயோகிக்காமல், வியாபாரிகளுக்கு அனுதாபம் காட்டாமல் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். சர்க்காருக்கு, அவர்கள் சேமித்து வைத்திருக்கும் சரக்குகளைக் கைப்பற்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு சேமித்து வைத்திருக்கும் இடங்கள் தெரியாதா? என் அந்த அதிகாரம் உபயோகிக்கப்படவில்லை? வியாபாரிகளுக்கு இந்த சர்க்கார் ஒரு தொந்தரவும் தங்களுக்கு கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால்தான் பணம் ஈடு செய்து, இந்த அரிசியைப் பதுக்கி வைத்து, விலை உயர்வு ஏற்பட்டபொழுது விற்கலாம் என்ற முறையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

MR. SPEAKER : The hon. Member has already taken seventeen minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதோடு முடித்து விடுகிறேன். விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம், ராஜ்ய சர்க்கார் கையாண்டு வரும் அதிகாரத்தை உபயோகிக்க முறுக்கும் கொள்கைதான். இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் பஞ்சாலை நெருக்கடியைப் பற்றி விசாரித்த கமிட்டியார் செய்த சிபார்சு என்னவென்றால், உணவுப் பொருள்கள் விலை அதிகரிப்புகளைப்பால், மக்களிடத்தில் உபயோகப் பொருள்களான, துணி போன்றவை வாங்கும் சக்தி குறைந்து பெரும் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. இந்த 58-ல் வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது என்னவென்றால், அரிசி விலை உயர்ந்து விட்டது, பிறகு விறகு விலை உயர்ந்து விட்டது, எண்ணெய் விலை உயர்ந்துவிட்டது, பருப்பு விலை உயர்ந்து விட்டது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சனை ஏதோ மக்கள் பட்டினியால் செத்தால்தான் என்று நினைக்க வேண்டாம். அது மற்ற துறைகளிலும் ஏற்படும் நெருக்கடிகளைப் பொறுத்தது. இன்று மில் முதலாளிகள் ஏற்பத்திய 25 சதம் குறைக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். கைத்தறிக்காரர்கள் ஜவுளி வாங்க மக்கள் இல்லை என்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த உணவு பிரச்சனை ஒரு சாதாரணப் பிரச்சனை இல்லை. திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று உள்ளம் புளகாங்கிதம் அடைந்து மக்களையும் எமாற்றி, தங்களையும் எமாற்றிக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உணவு நிலைமையில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சியை நாம் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதத்தில், அமைச்சர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு, மன்றத்திலே ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் நான் அதிகமான அளவுக்குத் திருப்தி அடைவதற்கில்லை என்றும்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுவதைப் போலவே, கனம் அங்கத்தினர்கள் பல இதற்கு முன்னாலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பற்றுக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலத்தினுடைய உணவு நிலைமையை, ஓரளவுக்கு அதிகப்படியான விளைவு இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் மூலமாக கொஞ்சம் திருப்தியடையத்தக்க வகையில் மாற்றியமைத்திருக்கின்றவர்களை நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

பற்றுக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலத்தினுடைய உணவு நிலைமை மேலே இருக்கும் மேற்கு வங்காளத்தைப் போலவோ, பீகாரைப் போலவோ, உத்தரப் பிரதேசத்தைப் போலவோ மோசமான நிலைமைக்குச் சென்று விடவில்லை. அங்கு மக்கள் உணவுக்காகத் திண்டாடி, சட்ட மன்றத்திலேயும் சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியிலேயும் ஆதனுடைய எதிரொலிகளும் கலவரங்களும் அதிகமான அளவுக்குப் பரவியிருக்கிறதென்பதை நாம் இன்றைய தினம் பார்க்கின்றோம். அந்த வகையிலே எல்லாம் இல்லாமல், பற்றுக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலம், ஓரளவுக்குத் தன்னுடைய நிலைமையைச் சரி செய்து கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருப்பதற்காக நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால், யாரைப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதிலேதான் எனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த மாநில அமைச்சரவையோ சர்க்காரையோ பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள் என்று சர்க்கார்த்தரப்பிலே உள்ளவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri C. N. Annadurai] [10th September 1952]

ருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய இருக்கண்கள், இடையூறுகள், இன்னல்கள் திணிக்கப்பட்டாலும், அவைகளையெல்லாம் சமாளித்துக்கொண்டு, இந்த அளவுக்குகாகிலும் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்து காட்டியிருக்கின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்கள் தாம் உண்மையான பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு உரிமைகள் சரவர வழங்கப்படவில்லை என்பது ஒருபுறம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய உழவுத் தொழிலுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் நல்ல வகையில் தரப்படவில்லை என்பதை ஒவ்வொருவரும்.—ஆளும் கட்சியிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அழுகுரலோடு—ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களைக் கட்டிக் காக்கும் உரிமையும் பொறுப்பும் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்க வில்லை என்று பல கட்சிகளிலே உள்ளவர்கள் வலியுறுத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய தொல்லைகளுக்கிடையே நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நம்மை அவல நிலைமைக்கு ஆளாக்காமல் பார்த்துக்கொண்டதற்காக இந்த மன்றத்திலேயுள்ள எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும், இந்த மன்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் உழவர் பெருமக்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உணவு நிலைமை எந்த அளவு இருக்கிறதென்பதை ஆளும் கட்சியினர் அல்லது அமைச்சரவை எடுத்துக்காட்டும் நேரத்தில், என்ன செய்து விட்டோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதைவிட, என்ன செய்திருக்கலாம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதிலே எந்த அளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது ஒரு நல்ல கேடும்நல சர்க்காருடைய அடிப்படைக் கொள்கையாகும். நாட்டு மக்களைப் பட்டினி போடாமல் பார்த்துக்கொண்டோம் என்று எடுத்துச் சொல்வதாலேயே ஒரு நல்ல கேடும்நல சர்க்காருக்கு கீர்த்தி ஏற்பட்டுவிடாது. உலகத்திலேயே பயங்கரமான யுத்தம் நேரிட்ட காலத்தில், இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த அன்னியர் இந்த நாட்டில் பட்டினி ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காக வெளிநாடுகளிலிருந்தும் உணவுப் பொருள்களை வரவழைத்து மக்களை ஓரளவு அமைதியாக வைத்திருந்தார்கள். அமைதியாக வைத்திருந்தார்கள் என்று நான் சொல்வதை அடிமகளாக வைத்திருந்தார்கள் என்று வேண்டுமானால் சில அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய அகராதியிலுள்ள பதத்தைப் பயன்படுத்தலாம். அந்த யுத்த காலத்தில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைவிட, சாதாரண காலத்திலே நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய முயற்சிகளை தீவிரமான விதத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருப்போமானால், நம்முடைய மாநிலத்திலே பற்றாக்குறை நிலைமையை மாற்றிவிட்டோம் என்பது மட்டுமல்ல, நம்முடைய மாநிலத்திலே தங்கு தடை இல்லாமல், மக்கள் அத்தனை பேரும் மூன்று வேளை வயிரா உண்டு, மீதம் இருக்கும் உணவுத் தானியங்களை வெளி மாநிலங்களுக்கும் வள்ளல் தண்ணீரையோடு வழங்கி, அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநிலம் நல்ல முறையிலே வளர்ச்சி அடைந்திருக்க முடியும். அந்த நல்ல எண்ணம், ஆர்வமான எண்ணம், என்னுடைய மனதிலே தோன்றுவதற்குக் காரணம், இந்த சட்ட மன்றத்திலே இதற்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், மற்ற மற்ற கட்சிகள் நாடு பிரியவேண்டும் மக்கள் பிரியவேண்டும் என்று பார்க்கிறார்களே தவிர, ஜப்பான் நாட்டிலே உள்ளதைப்போல் உள்ளங்கை அளவுகொண்ட நிலத்தைக்கூட பாழ்படுத்தாமல், தண்ணீரின் மேல் ஒரு மூங்கில் பாலம் அமைத்து, அதன் பேரில் மண்ணைத் தூவி, நல்லவிதமாக பயிர் செய்கிறார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், பிற பிற நாடுகளில் எப்படி எப்படியெல்லாம் பயிர் செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று.

கடல், நாட்டையே அழித்துக்கொண்டு போய்விடும் நிலையில் இருக்கும் நாடுகள் உலகத்திலே இருக்கின்றன. பூகம்பம் மிகுந்திருக்கக்கூடிய நாடுகளும் உலகத்தில் இருக்கின்றன. எரிமலைகள் நிறைந்த நாடுகளும் உலகத்தில் இருக்கின்றன. மழையை ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு திங்கள்கூட காணாத நாடுகளும் உலகத்தில் இருக்கின்றன. அந்த நாட்டிலே உள்ளவர்கள்

10th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

செய்யத்தக்க அளவுக்கு தீவிரமாக திட்டங்களை இந்த நாட்டிலே உள்ளவர்கள் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்றால், இயற்கை அந்த அளவு நம்மை இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கவில்லை. நம்முடைய நில வளத்தில், நீர் வளத்தில் வேறு பலநாடுகளில் உள்ளதைவிட நம்நாடு குறைந்தது அல்ல. பூசாரமும் மற்ற நாடுகளில் உள்ளதைப்போல் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கவில்லை. ஆனால், மன வளம் தான் இல்லை. நமக்கு மன வளம் இல்லை என்பதைவிட ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு மக்களுடைய மனதை ஆராய்ந்து பார்க்கத்தக்க அளவுக்கு மன வளம் இல்லாததால்தான், இந்த அளவுக்கு நிலைமை சீர்குலைந்திருக்கிறதே தவிர, தீவிரமான திட்டங்களிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று ஆரம்பித்திருப்போமானால்—என்னுடைய பிற அங்கத்தினர்கள் அகில இந்தியக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னதுபோல—அகில இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, பல வெளிநாடுகளுக்கும் நாம் ஏற்றுமதி செய்யத் தக்க அளவு நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்திக் காட்டியிருக்கலாம்.

அந்த வகையில் செல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த உணவு உற்பத்திப் பிரச்சினை தனிப்பட்ட பிரச்சினையல்ல என்பதையும் அத்துடன் இணைந்திருக்கிற வேறு பல பிரச்சினைகளையும் மற்றவர்கள் எண்ணிப் பார்த்தாகவேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பல காரியங்களில் சர்க்கார் தவிர இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படிச் சுட்டிக் காட்டுகிற நேரத்தில் நீர்ப்பாசனத்தை சரியான முறையில் விருத்தி செய்து எந்த அளவில் அதைச் சர்க்கார் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமோ அந்த அளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதனை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

12-10
p.m.

இந்த நேரத்தில் நான் மறுபடியும்—அது என்னுடைய வழக்கமான பல்லவி என்று கருதியிலும்கூட வடக்கு தெற்கு என்கிற பாகுபாடு செய்யப்பட்டுப்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு உங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். அது துவேஷ மனப்பான்மையில் விளைந்த சொற்களாகவும் ஆகாது. ஒரு பேலாவில் இருக்கிற சந்தனத்தை முதலில் ஒருவன் அள்ளி எடுத்து அப்பிக்கொண்டு விட்டான் என்றால் பாக்கியுள்ள சந்தனத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் மற்றவர்களையெல்லாம் உபசாரம் செய்யமுடியும். அப்படி இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பெரும்பகுதி வருமானத்தை வடக்கே யுள்ள பெரிய பல அணைக்கட்டுக்களுக்காக செலவழிப்பதால் தமிழகத்தில், தென்னாட்டில் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகமிகக் குறைவாயுள்ளது. பஞ்ச நிலைமைக்குச் சமானமாக இருந்திருக்கிறது.

ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதெல்லாம் இந்த ராஜ்யத்தில் மழைத்தண்ணீர் கொஞ்சம்கூட வீணாக்கப்படவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னாலும், கனம் அங்கத்தினர்கள்—எல்லாக் கட்சிகளையும் சார்ந்தவர்கள்—தங்கள் தங்கள் மாவட்டத்திலும், தொகுதிகளிலும் வீணாகப் போகிற மழைத்தண்ணீரை உபயோகித்துக்கொள்ள கட்டப்பட்டுள்ள சிறு சிறு நீர் தேக்கங்கள் பற்றியும், அணைக்கட்டுகளைப்பற்றியும், சாகு படிக்குக் கொண்டு வரப்படாத தரிசு நிலங்கள் பற்றியும், தரப்படும் உரம் உரிய காலத்தில் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக உணவு உற்பத்திக்குப் பயன் கராமல் போவது பற்றியும், மிக உச்ச நிலையில் இருக்கக்கூடிய நில விகிதாசா ரத்தைப் சரியான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்காதது பற்றியும், அளிக்கப் பட வேண்டிய உரிமைகள் அளிக்கப்படாததுபற்றியும் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்று ஆட்சியாளருக்கு நல்லதொரு அரசியல் சூழ்நிலை அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கட்சிக்குள் எந்த விதமான குழப்பமும் இல்லை. வெளியிலுள்ளவர்களும் அவர்களுக்கு அதிக சாதகமான வேலைகளைச் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். இவ்வளவு அமைதியான சூழ்நிலையில் ஆளும் கட்சியினருக்குத் தரப்பட்டிருந்தும் கூட இந்த நாட்டின் விவசாயத்தைக்கூட சரியான முறையில் விருத்தி செய்ய முடியவில்லையே என்று—நாங்கள் சுட்டிக்காட்டா விட்டாலும்—அவர்களுக்கே அடிக்கடி ஐயப்பாடு வருகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

[Sri C. N. Annadurai] [10th September 1958]

முதலில் உணவுப் பிரச்சனை என்று எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில் அதை மூன்று வகையாக அவர்கள் மனதில் பாக்குபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒன்று—பிரொடெக்ஷன்—உற்பத்தி. மற்றொன்று—டிஸ்ட்ரிபியூஷன்—எந்த எந்தப்பகுதிக்கு எவ்வளவு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது என்கின்ற வினியோகம். மூன்றாவது—கன்ஸம்ஷன்—எப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இந்த மூன்று விஷயங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் தான்—சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் பேசும்போது சிலபல நேரங்களில் வழி தவறி பேச நேரிட்டு விடுகிறது. நீங்கள் சட்டமன்ற ஒழுங்கு முறையை நிலைநாட்ட எங்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றீர்கள். அதற்காக எங்களுடைய நன்றியை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் உணவுப் பிரச்சனையை நாம் வெறும் உற்பத்திப் பிரச்சனையாக மட்டும் கருதாமல் விநியோகப்படுத்துகின்ற பிரச்சனையாக மட்டும் கருதாமல், வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளுகிற மக்களுடைய வாங்கும் சக்திப் பிரச்சனையாகவும் கவனித்தால்தான் நம்முடைய நிலைமை நமக்கு நன்றாகப் புரியும். இந்த மூன்று விஷயங்களிலுமே அமைச்சர் அவை இன்றைய தினம் சரியான முறையில் காரியங்கள் ஆற்றவில்லை என்பதை எடுத்துக் கூற நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னதாகத் தந்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திற்கும் இப்போது தந்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திற்கும் கூட சில முரண்பாடுகள் இருப்பதை நான் கூறும் படியாகத்தான் நோக்குகிறேன். "Production of foodgrains for Madras during the year 1956-57" என இருக்கிற சர்க்கார் தந்திருக்கிற புள்ளி விவரக் கணக்கில் அவர்கள் தந்திருப்பது 42, 94 என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது தந்திருக்கிற அறிக்கையில் அது 29 என்பதற்கு 60 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முரண்பாட்டுக்குக் காரணம் அச்சப் பிழையோ அல்லது வேறு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் மூலமாக நாம் திருப்தி அடைவதைவிட—நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பாகச் சொல்வேன்—நான் ஒன்றுக்கு மூன்று வேளை சோறு மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் : ஸூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி விற்கப்படவேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் அவர் கட்டுக்கு அடங்கக் கூடிய விலையில் தரப்படவேண்டும். எந்த இடத்தில் நிலம் இருக்கிறதோ அந்த இடத்திற்கு உரம் தரப்படவேண்டும். இப்பொழுது உரம் வர வேட்டைக்காரர்களின் உள்ளக் குவிர்ச்சிக்காகத் தரப்படுகிறதே தவிர நிலத்திற்குத் தரப்படவில்லை. பல அங்கத்தினர்கள் இன்றையதினம் உரம் களன் மார்க்கெட்டில்தான் விற்கப்படுகிறதென்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாற்று யோசனை என்ன என்று சர்க்கார் எங்களைத் திருப்பிக் கேட்கலாம். கார்டு கவர் விற்கப்படுவதைப்போன்று, கொய்னா மருந்து விற்கப்படுவது போன்று தபால் இலாகா மூலம் அமோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்கள் எந்த எந்த விவசாயி கேட்கிறானோ அவனுக்குத் தான் நேரிடையாகக் கொடுப்பது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த யோசனை சிறு பிள்ளைத்தனமானது என்று தோன்றினால்—அவர்களுக்குத் இருக்கக்கூடிய நிறைந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு வேறு ஏதாவது நல்ல முறைகளை அவர்கள் கையாளலாம். ஆனால் இன்று இருக்கிற முறை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உதவியை அவ்வப்போது அளிக்கக் கூடியதாய் இல்லை. அவர்களது நல்வாழ்வுக்குப் பயன் அளிப்பதாய், நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு அடிக்கோலியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

விவசாயத்திற்கு அதிகமாகப் பயன்படுகிற இயந்திரங்களுக்கு உபயோகிக்கும் டீசல் எண்ணெய்க்கு வரிபோடுகிற நேரத்தில் இந்த வரிப் பிரேரணை விவசாயத்தை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியது என்கிற விஷயத்தைப்பற்றி பல கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் குறிப்பிடார்கள். குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு இந்தப் பிரேரணையை ஆதரித்தார்களேதவிர பேசும்போதெல்லாம் இந்த வரி குறைக்கப்பட வேண்டும், நீக்கப்படவேண்டும், போக்கப்படவேண்டும் என்று பலமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கூறியது எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் காதில் ஏறாமல் போனது போலவேதான் காங்கிரஸ்

10th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

கட்சிக்காரர் சொன்னது எல்லாம்கூட கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒரு காதின் வழியாக ஏறி மறு காதின் வழியாக வெளியே போய்விட்டது. உசல் எண்ணைக்குப் போடப்படும் வரி விவசாய உற்பத்திச் செலவை அதிகமாக்கும் என்று விவசாயிகள் பயந்தது இன்றைக்குச் சரியாகப் போய் விட்டது. அதனால் உணவுப் பொருள்களின் விலையும் அதிகமாக அந்த அளவுக்கு உயர்ந்தது விட்டதே என்று மக்கள் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாவற்றையும் விட விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற உரிமைகள் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்கப்படும் என்பதனைப் பற்றிய நிரந்தரத் தன்மை அவர்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படவில்லை. அப்படி ஏற்படாதிருக்கக் காரணம் நம் நாட்டை ஆள்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவை—அமைச்சர் அவை அமைத்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள்—ஒரிடத்தில் “உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்படும்” என்கிற உறுதியைத் தரும்படியாகப் பேசுவதும், “நிலத்தின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் எங்களுடைய திட்டம்” என்பதாக மற்றோரிடத்தில் பேசுவதும், “உற்பத்தி பெருகினால்தான் விலைவாசி குறையும்” என்று வேறு இடத்தில் பேசுவதும் இப்படி முரண்பட்ட முறையில் அங்கங்கே பேசிக்கொண்டு போவதுதான் என்று பொதுமக்கள் ஐயப்படுகிறார்கள். உழுபவனுக்கே நிலம் என்று இவர்கள் சொல்கிறார்களே என்பதாகவும், “நிலத்தின் உச்ச வரம்பைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம்” என்று பேசுவருகிறார்களே என்றும் திட்டவாட்டமாக அவர்கள் எதுவும் பேசாத கொள்கையை வகுக்காத காரணத்தினால் அதன் விளைவு எப்படி இருக்குமோ என்கிற ஐயப்பாட்டினால் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அவைகளைத் தரிசாகப்போட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். விவசாய உற்பத்தியில் ஊக்கம் காட்டுவதற்குப் பதிலாக ஊக்கம் குன்றிப் போய் இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவை உணராமல் இருக்கமுடியாது.

எங்கே தங்களுடைய நிலம் பிறன் கைவசப்பட்டுவிடுமோ என்கிற காரணத்தினால் எனக்குத் தெரிந்த பலயிடங்களில் நிறைய நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அந்நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவராமல் சவுக்குப் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக உணவு மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும்—அவரும் நானும் எங்களுடைய தொகுதி என்று உரியமையோடு சொல்லிக் கொள்கிற செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தங்கள் நிலம் எந்த நேரத்தில் தங்கள் கரத்தைவிட்டுப்போய்விடுமோ என்கிற எண்ணத்தினாலோ, அல்லது 60, 40 என்பது அவர்கள் மனதிற்கு ஏற்காத காரணத்தினாலோ சவுக்கு மரங்களை வைக்கிறார்கள். சவுக்கு வைத்தாலும்கூட சிலபடி தொல்லைகள் உண்டாகிவிடுமோ என்று முன்செடியை வளர்த்து வெட்டி விறகாக மாற்றலாம் என்கிற எண்ணத்தில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உழுபவர்களுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் சம அந்தஸ்து உண்டாகவேண்டும். சம நிலை உண்டாகவேண்டுமென்று சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிற அந்த முயற்சியில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்குப் பணம் படைத்தவர்கள், சட்டத்தின் சந்துபொந்துகளைக் கண்டறியக்கூடியவர்கள் தீவிர முயற்சி மற்றொரு பக்கத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் தங்கள் உரிமைகளை விட்டுவிட மனம் இல்லாத சுயநலக்காரர்களோடு சர்க்கார் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய நிலைகளில் எல்லாம்—வெட்கத்தோடு மிகவும் வேதனையுடன்தான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்—சர்க்கார் தோற்கடிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர சுயநலவாதிகள் வெற்றி பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணக்காரச் சுயநலவாதிகளின் செய்கைகளை முறியடிக்கவேண்டுமென்றால் இந்தச் சர்க்காருக்கு நெஞ்சு உரம் வேண்டும். அந்த நெஞ்சு உரத்தை அவர்கள் பெறுவதற்குத்தான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கூட “உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில்” எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த நிர்வாகக் கமிட்டி ஒன்றை—ஸ்டேட் லெவலில்—ஏற்படுத்தி இது சம்பந்தமான எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் சொல்கிற வழிப்படிச் செல்வேண்டுமென்று தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு பொதுவாக நாட்டுக்கு நல்லதொரு யோசனையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[Sri C. N. Annadurai] [10th September 1958]

ஆனால் இதுவரையில் நம் மாநிலத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது—ஆளும் கட்சி ஒரு காரணத்தைச் சொல்வதும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் அதை மறுப்பதும், ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் நாங்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்கிற அங்க ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதும், அதற்குத் திரும்பி நாங்கள் பதில் சொல்வதும் ஆக இப்படிப்பட்ட விளையாட்டில் நாடு சென்று கொண்டிருக்கிறது.

கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதும்—எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உயிர் பிச்சுணையாக இருப்பதும் ஆகிய இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் எல்லோரும் கட்சிப் பாகுபாடுகளை மறந்து ஒருமுகமாக இதை நல்லவகையில் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதுதேர்தல் வகையில் காரியங்கள் செய்யப்படுவனரும் என்று வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் “வடநாடு தென்னாடு என்கிறார்களே. வடநாட்டில் பெரிய ஆறுகள் இருக்கின்றன. அணைகள் கட்டுகிறார்கள். தென்னாட்டில் அணை கட்டக்கூடிய பெரிய ஆறுகள் என்ன இருக்கின்றன? ஏதாவது கட்டுவேண்டுமென்றால் அண்ணாத்தரை வாய்க்குத்தான் அணை கட்டலாமே தவிர வேறு எதற்குக் கட்டுவது?” என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில்—இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் முதலிலே தண்ணீர் இல்லாத பகுதியில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். தண்ணீர் இருக்கிற பகுதியைக் கவனிக்காது இருந்தாலும் அத்தனை தீமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொல்வேன். கங்கையும், சிந்தும், யமுனையும் பாய்கிற இடத்தில் பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமல் அங்கு இருக்கிற தண்ணீரை வைத்து ஐந்து வருஷங்கள் சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்று அங்கே பணத்தைக் கொட்டாமல், தெற்கே—வறண்டு இருக்கிற நம் பகுதிக்கு—பெரிய பெரிய ஆறுகள் இல்லாத பகுதிகளில் ஓடும் சிறுநறுகளையும், ஓடைகளையும், காடாறுகளையும், கால்வாய்களையும் கட்டுப்படுத்தித் தேக்கிவைக்கும் சிறுசிறு பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குச் சிலபல கோடிகளை ஒதுக்கியிருந்தால் நம்முடைய நிலைமை மிகவும் நல்லபடியாக வளர்ந்திருக்கும். ஆனால் அதைச் சொன்னால் நமது அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களுக்குச் சீற்றம் உண்டாகலாம். அதிலும் நானும் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து எங்கள் மாவட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வடாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சிலபல பகுதிகளில் வறட்சியான இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏன் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூடாதா? அங்கே வறட்சி ஏற்படாமல் இருந்திருக்கவேண்டுமானால் பாலாறு திட்டம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலும் அதைச் சற்றியுள்ள மாவட்டங்களிலும் வறட்சியான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு வழி இல்லாமல் இருந்திருக்கும். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவையும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவையும் பொறுத்தவரையில் பாலாற்றுத் திட்டம் பாதுகாக்கொண்டிருக்கிறது. வேகவதித் திட்டம் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. செய்யாற்றுத் திட்டத்தைச் சீர்துவார் இல்லை. இவைகளெல்லாம் சாதாரணத் திட்டங்கள். என்னைப் போன்றவர்களும் கனம் அமைச்சரைப் போன்றவர்களும் சென்னையில் குடியேறியிருக்கிறோம்; ஆகவே, நாங்கள் அந்தத் திட்டங்களை நம்பியிருக்கவில்லை. சென்னை நகர கார்ப்பொரேஷன் குழாயில் தண்ணீர் வந்தால் எங்களுக்குப் போதும். ஆனால் பாலாற்றில் இருக்கும் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் பாலாற்றில் தண்ணீரை எதிர்பார்த்தே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பாலாற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீரை நம்பியே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாலாற்றில் தண்ணீர் வந்தால்தான் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே, அத்தகைய பகுதிகளில் பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதில் அரசாங்கத்தார் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களில் அரசாங்கத்தார் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். ஆற்றில் தண்ணீர் ஓடா விட்டாலும், அங்கெல்லாம் விஞ்ஞான முறைப்படி பூமியிலுள்ள

10th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

தண்ணீரை வெளியில் கொண்டுவந்து பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கான யோசனைகளை பாசன இலாகாவின் தறிவித்திருக்கிறார்கள். “லிப்ட் இரிகேஷன்” முறையில் அங்கெல்லாம் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கலாம். செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் பாசன வசதிக்கு, “லிப்ட் இரிகேஷனைத்” தவிர வேறு வழி இல்லை. ஆகையால் மாநிலத்தில் அந்த முறையில் பாசன வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதில் பணத்தைச் செலவழிப்பதற்கு அமைச்சரவையினர் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்கான உரிமை மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா என்ற பிரச்சனை சென்ற கிழமைதான் பாராளுமன்றத்தில் பலத்த விவாதத்திற்கு உட்பட்டது.

நாங்கள்தான் “வடக்கு தெற்கு” என்று பேசுகிறோம் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால், இந்த “வடக்கு-தெற்கு” விருந்து வேறு பலராலும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பது கனம் உள்விவசாய அமைச்சரின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. குறிப்பாக கனம் அமைச்சராலேயே தப்பித்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பது அவருடைய அறிக்கையிலிருந்தே தெரிகிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. அவருடைய அறிக்கையே தெரியப்படுத்துகிறது. “நாம் உணவு தானியங்களை அதிகமாகத்தான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும், இங்கே உணவு தானியங்களின் விலைகள் ஏறியதற்குக் காரணம், வடக்கேயுள்ள ராஜ்யங்களில் விலைகள் ஏறியிருப்பதுதான்” என்று கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு கூறியதன் மூலம், கனம் அமைச்சர் “உடலில் இருக்கும் நோயாக இருந்தாலும் அழுக்காக இருந்தாலும், வேர்க்கருவாக இருந்தாலும், சிரங்காக இருந்தாலும் அதன் பலாபலன்களிலிருந்து யாரும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது” என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். “நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கும் உணவுப் பொருள்களின் அளவு விலையை இறங்கச் செய்யக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது” என்பதை எடுத்துக்காட்டிய கனம் அமைச்சர் “... வடக்கு ராஜ்யங்களில் விலை ஏறியதால் இங்கேயும் விலை ஏறியது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “அண்டை நாடுகளில்” என்றோ, “இந்தியாவின் மற்றப் பகுதிகளில்” என்றோ சொல்லாமல், “வடக்கு ராஜ்யங்களில்” என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். கனம் அமைச்சர் அடுத்த தடவை இந்தப் பதத்தை ஜாக்கிரதையாக விட்டுவிடுவார் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு). வடக்கேயுள்ள நிலைமை தெற்கேயுள்ள நிலைமையை பாதிக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அரசியல் தெளிவு ஏற்பட்டதால் கனம் அமைச்சர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார் என்று அர்த்தமில்லை. நல்ல வார்த்தைகளை கவனிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்பினாலும், சில சமயங்களில் அவைகளை நாம் கவனித்துவிடுவதுண்டு. அந்த விதத்தில்தான் கனம் அமைச்சர் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இப்போது பெரிய பிரச்சனையாக இருப்பது உணவுப் பிரச்சனை. “உணவு சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பு எங்களுடைய இல்லை. அது மாநில சர்க்கார்களைச் சேர்ந்தது” என்று இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தார் கூறுகிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களின் அரசாங்கத்தார்களோ “அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்தார் தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடாது, தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது” என்று கூறுகிறார்கள். இந்திய பிரதமர் ஸ்ரீ. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களோ, இந்த விஷயத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு “though there is no constitutional right, there is a moral obligation” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். “எங்களுக்கு, சட்டப்படி பொறுப்பு இல்லை, ஆனால் ஆதாரத்தி் முறைப்படி எங்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது” என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஆதாரத்தப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றத்தக்க சந்தர்ப்பங்கள் வந்த காலத்திலெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார்களை ஏமாற்றியும் வஞ்சித்தும் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்கூறும்போது நாங்கள் வேதனைப்படுகிறோம். நாங்கள் இவ்வாறு கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்வதில் ஆளும் கட்சியினருக்கு சங்கடங்கள் இருக்கலாம்.

[C. N. Annadurai] [10th September 1958]

சென்னை மாநிலத்தை ஒரு தனி உணவு மண்டலமாக அமைக்க வேண்டுமென இந்த அரசாங்கத்தார் பல காலமாகவே மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் கூறி வந்திருந்தும், மத்திய அரசாங்கத்தார் அந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் கனம் அமைச்சர் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இனிமேல், மத்திய சர்க்காரிடம் மாநில சர்க்கார் இதுவிஷயமாகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட வேண்டும். உணவு விஷயத்தில் தங்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்று மத்திய சர்க்கார் கூறிவிட்ட பிறகு, “எங்களுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களை நாங்களே தேடிக்கொள்கிறோம். ஆனால், அப்படித் தேடிக்கொள்ளும் போது, நீங்கள் குறுக்கிடவோ எங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கவோ கூடாது” என்று மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் சொல்லத்தக்க நெஞ்சரம் இந்த அமைச்சரவையினருக்கு ஏற்பட வேண்டும்.

அப்படி நெஞ்சரம் ஏற்பட்டு, நாங்கள் அடிக்கடி வடக்கு தெற்கு என்று பேசுவதால் எங்கள் பேரில் ஏற்படுகிற கோபம் அவர்கள் மனதில் ஆத்திரமாக ஆழப்பதிந்து அதை சமயம் கிடைக்கிறபோதெல்லாம் எங்கள் பேரில் பாழ்ச்சி, நாங்கள் காணாத நேரத்தில், அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகிற நேரத்தில் காட்டவேண்டிய இடத்தில் காட்டவேண்டிய முறைப்படி, காட்டவேண்டிய நெஞ்சரத்துடன் காட்டி இம்மாநிலத்திற்கு தொடர்ந்து நல்ல உரிமைகளைப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். வரட்சியான பிரதேசங்களில் ஏன் செயற்கை முறையில் மழை பெய்விக்க விஞ்ஞான முறையை பயன் படுத்தியிருக்கக் கூடாது? வரண்டு போயிருக்கிற ஆறுகளின் அடியூற்றுத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாதா? ஐக்கிய மாகாணத்தில் “பூப் வெல்ல” தோண்டித் தோண்டி பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லி உத்தரப் பிரதேச சர்க்கார் லட்சக்கணக்கான ரூபாய், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை பாழ் படுத்தி விட்டு இனியும் கொடுங்கள் இனியும் கொடுங்கள் என்று மத்திய சர்க்காரை அவர்கள் கேட்கும்போது, நல்ல திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள், காரியங்களை நன்கு செய்துகொண்டிருக்கும் நீங்கள், அதுபற்றி வேண்டிய புள்ளிவரங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நீங்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் வேண்டிய பண உதவி கேட்க என் கூச்சப் படவேண்டும்; என் தயக்கப்படவேண்டும், என் வெட்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். இந்த மாநிலத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் அதை சரியான முறையில் பங்கிடு செய்வதற்கும், அதை வாங்கும் நேரத்தில், கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டியபடி அதை, பதுக்கல்காரர்களின் லாப வேட்டைக் காடாக்காமல் உணவுப் பண்டங்களை வாங்கும் மக்களுக்கு அவை நியாயமான முறையில் செல்வதற்கு ஏற்ற வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவையை நான் பணிவுடன் வேண்டிக் கொண்டு பற்றுக் குறையாக இருந்த இம்மாநிலத்தை ஓரளவு அதிலிருந்து நீக்கி நிலையை உயர்த்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கைக் கொடுக்கக் காரணம், இன்றையதினம் இம்மாநிலத்திலுள்ள உணவு நிலையைப் பார்த்து அவர்களே வருத்தப்படுவதுதான். அவர்களின் வருத்தத்தில் நானும் பங்கு கொள்கிறேன். - அவர்கள், உணவுநிலையை சரிபடுத்த முடியவில்லையே என்று வெட்கப்படுகிறார்கள். அப்படி வெட்கப்படுவதிலும் “நான் பங்குகொள்கிறேன்.” உணவு நிலை இன்னும் சீரியாகவில்லையே என்று வேதனைப்படுகிறார்கள், அதிலும் நான் பங்குகொள்கிறேன் என்றும் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : (Sir, on a point of information.) தலைவர் அவர்களே, கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லும்போது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் யுத்த காலத்தில்கூட உணவு நிலைமையை நல்லமுறையில் சமாளித்து வந்தது என்று சொன்னார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக லட்சக்கணக்கான மக்கள் மடிந்தும், மக்களை உயிரோடே நாயும் நரிகளும் பிடுங்கித் தின்று செத்து மடிந்தனர் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

10th September 1958]

MR. SPEAKER : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனில், நீங்கள் இன்பர்மேஷன் கேட்க வேண்டியது. இப்போது நீங்களே இன்பர்மேஷன் கொடுக்கிறீர்களே !

*** SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** சப்நாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையின் பேரில் அநேக அங்கத்தினர்கள் அவர்களது அபிப்பிராயங்களையும், கருத்துகளையும் தெரிவித்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது, உலக சரித்திரத்திலே எல்லா நாடுகளையும் சேர்த்து கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நான் ஒன்றுக்கு குறைந்தது ஒரு லட்சத்தி இருபதினாயிரம் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. பிறக்கின்ற குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் உணவு கொடுத்தாக வேண்டும். அவர்கள் சாப்பிட்டாக வேண்டும். இப்பிரச்சனை ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். அதிலும் முக்கியமாக நம் பாரத நாட்டிலே, அதிலும் நம் சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆளும் கட்சி மினர் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், அமைச்சர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வராமல் கரம்பாகவே யிருக்கிறது. சாகுபடி செய்து வரும் நிலங்களில், 12½ சத விதம் நிலங்கள்தான் ஜல வசதியுள்ள நிலங்களாக இருந்து சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. மீதி 87½ சத விதம் வானம் பார்த்த பூமி என்று எங்கள் பிராந்தியத்தில் சொல்வார்கள், அதே மாதிரி வானம் பார்த்த பூமிகளாகியிருந்து, கடவுளை மறைக்காக வேண்டிக் கொண்டும், எப்பொழுது மழை பெய்யும் என்று 12-30 பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள் சாகுபடி செய்கிறவர்கள். இது தவிர லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை இன்னும் சாகுபடிக்கு கொண்டு வரவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் நீர்பாசன வசதி போதுமான அளவுக்கு இல்லாததானால். இந்தியாவிலும் சரி, தென் பிராந்தியத்திலும் சரி, எல்லா இடங்களிலும் அனேக நீர்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு சர்க்கார் நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் போதுமான அளவுக்கு நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை. அதைப் பார்த்தால் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. முக்கியமாக நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி பார்க்கப்போனால் பல “மல்டி பர்பஸ் ப்ராஜக்ட்ஸ்” திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதன் கீழ் பல திட்டங்கள் இருந்தும் போதுமான அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை. சிறு கைத்தொழில்களும் அதிகமாக வளரவில்லை. அதன் காரணமாக அந்த பிராந்தியத்திலே இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டு வரவில்லை. சாகுபடிக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் லோயர் பவானி போன்ற இடங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் அங்கு தீர்வை கொடுப்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கு சில வசதிகள் செய்து கொடுத்திருந்த போதிலும் பெரும்பாலும் அங்குள்ள நிலங்கள் எல்லாம் கரம்பாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பொருளாதார வசதி யில்லாமல் நீர்ப்பாசன வசதியிருந்தும் அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களை யெல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டு வராமல் இருக்கின்றார்கள், அங்குள்ள விவசாயிகள். சர்க்கார் அம்மாதிரிப்பட்டவர்களுக்கு பண உதவி கொடுத்து அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்திக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் அதிகமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி முக்கியமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய கவனம் எடுத்துக் கொண்டு இதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை போடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். முக்கியமாக இப்போது நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் பிளாக்குகள், கம்யூனிட்டி ப்ராஜக்ட் இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் எல்லாம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து உத்தியோக கல்தர்களை போட்டு வேலைகள் நடத்தி வருகிறார்கள். அந்த பிராந்தியத்திலுள்ள விவசாயிகளின் தேவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறதா, அல்லது அவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், வாய்க்கால்கள், ஏரிகள் இவையெல்லாம் சரியாக

12-30
p.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[10th September 1958]

செப்பனிட்டு கொடுக்கப்படவேண்டும். இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் யோசிக்க வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் அனேக பிராந்தியங்களில் நடக்கவில்லை. முக்கியமாக எங்களுடைய பிராந்தியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் அனேக ஏரிகள் மைனர் இரிக்ஷைகள் திட்டத்தின் கீழ் அவைகளை விருத்தி செய்வதற்கு எடுத்துக்கொண்டு வருஷக் கணக்காகியும் இன்னும் அவற்றில் பல கஷ்டம் திசையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் காரணம் போதுமான இஞ்சினியர்ஸ் ஸ்டாப் இல்லாததுதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கென்று உணவு உற்பத்தி இலாகா “புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்” இரிக்ஷை இலாகா என்றெல்லாம் வைத்திருந்தும் இதில் வேண்டிய முன்னேற்றத்தை காண முடியவில்லை. இதில் என்னுடைய யோசனை என்ன வென்றால் இரண்டு, இரண்டு தாலுகாக்களை சேர்த்து, அந்த தாலுகாக்களுக்கு தனித்தனியாக இஞ்சினியர்ஸ் ஸ்டாப் போட்டு, அந்த ஏரியாவை ஒரு இஞ்சினியர் பொறுப்பில் விட்டு, அங்குள்ள மக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று, அந்த இடத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கும், நீர்பாசன வசதி செய்வதற்கும் வேண்டிய வழிகளை செய்தால்தான் இந்த பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இவைகளில் அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து, இப்போது இருக்கும் டிபார்ட்மெண்ட் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றிருந்தால் அதையும் கவனித்து மேலும் அதிகமாக ஸ்டாப்ங்களை போட்டு இதில் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நம்முடைய விவசாயிகள் கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஊக்கத்துடன் தான் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதிகள் இல்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட, அவர்களுக்குப் பல்வேறு இலாபங்களும் இருந்த போதிலும் கூட அதையெல்லாம் அவர்கள் பொருட்படுத்தாமல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வேண்டிய அளவு முயற்சி செய்துதான் வருகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு போதுமான வசதிகள் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் திட்டவடமாக சொல்லுகிறேன். அனேக தடவைகள் இதைப்பற்றி பேசி இருக்கிறேன். இப்போதும் அதைப்பற்றி நான் சொல்வது என்னவென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உரங்கள் எல்லாம் இன்று அதிகமான விலையாக இருக்கிறது. உதாரணமாக அமோனியம் சல்பேட், சூப்பர்பாஸ்பேட், பின்னணுக் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் முன்பு யுத்த சமயத்தில் (வார் டைம்) இருந்ததை விட 10 மடங்கு விலை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற இரண்டு வருஷங்களுக்குள் விலை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இவ்விதம் விலைகள் ஏறிக்கொண்டேயிருந்தால், இதே விலை கொடுத்த அவர்கள் வாங்கி உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கும்? இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தும் கூட எவ்வளவு தூரம் அவர்களால் தாங்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செலவு செய்துதான் வருகிறார்கள். இதில் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தலை உரத்திருக்க வேண்டிய விதைகளை (கீர்ன் மான்யூர் ஸ்டீல்ஸ்) குறைவான விலையில் கொடுக்கவேண்டும். அதே மாதிரிதான் சூப்பர் பாஸ்பேட், எலும்புக்கூர் போன்றவைகளும் குறைவான விலையில் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஸ்பல்டி உதவி கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரிதான் பூச்சி மருந்து விஷயத்திலும் போதுமான அளவுக்கு ஸ்பல்டி கிடைப்பதில்லை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் போதுமான அளவுக்கு இம்மாதிரியான மருந்துகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போது சரியாக கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது சிறிய அளவுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மருந்துகள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அங்குள்ள டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீஸ்க்கு வருகிறது, அது வந்த இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்குள் அவைகள் எல்லாம் செலவழிந்து போகின்றன. அதன் பின்னால் பலருக்கு மருந்து கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதே மாதிரி டீஸல் எண்ணெய் விஷயத்திலும் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த ஆயிலுக்கு வரி போடும் காலத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த எண்ணெயின் விலை அதிகமாக இருப்பதினால் ரயத்துகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தனியாக

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] 10th September 1958]

சலுகை கொடுக்கும்படியான ஒரு வழியை தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரிதான் விதைகளும் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதில் அனேக ஊழல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது உண்மையான சமாச்சாரம்தான். இப்போதுள்ள சர்க்கார் அறிக்கை மின்படி 154 விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பித்து இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் எந்த முறையில் நடக்க போகிறது என்பதை பின்னிட்டோன் யோசனை செய்யவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் அளித்த பதிலிலும், எஸ்டிமேட் கமிட்டியார் சொன்ன யோசனைகளை கவனித்து இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் நான் இல்லாதிருந்த போதிலும் சில ஜில்லாக்களை சுற்றி வரும்போது சில விதைப்பண்ணைகளை நான் பார்த்தேன். அவற்றில் அனேகமாக எல்லா இடங்களிலும் ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாகவே தெரிந்தது. அனேக இடங்களில் தகராறான நிலங்களை எல்லாம் விதைப் பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். விதைப் பண்ணைக்கு சாதாரணமாக நல்ல நிலமாகவும், சத்துள்ள நிலமாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரிதான் பொறுக்கி நிலங்களை எடுக்கவேண்டும். அனேகமாக மட்டரக நிலங்களை எடுத்திருப்பதால் அவைகள் எல்லாம் பிரயோசனமில்லாமல் இருக்கின்றன. லிங்கின் பார்மாக இருக்கக்கூடிய இடத்திலும் அங்கு இருக்கக்கூடிய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் இந்த வேலையை செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஒவ்வொரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டருக்கும் பலவிதமான வேலைகள் இருந்தும் அவைகளுக்கு மேலாக இந்த விதைப் பண்ணைகளையும் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கீழே மேல்திரிகள் ஒருவரையும் போடாமல் இருப்பதால் அனேக இடங்களில் விதைப் பண்ணைகள் சரியான முறையில் நடைபெற வில்லை என்று தெரிகிறது. இது தவிர சில இடங்களில் சரியான சமயத்தில், அதாவது நாத்து நமும் தருணத்தில் விதை சரியாக வருவதில்லை. அதோடு கூட பம்பு செட்டுகளும் போடுவதில்லை. இதனால் அந்த பிராந்தியங்களில் நர்ஸரி செய்ய வேண்டிய காலத்தில் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டிய காரியமாக இருக்கிறது. மேலும் சில இடங்களில் பணவசதி குறைவினால் கூலிகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் பெர்மனண்டு அட்வான்ஸ்-ம் கிடையாது. இம்மாதிரி இருந்து கொண்டிருந்தால் இந்த பண்ணைகள் எந்த விதமாக நடக்கும் என்பதை சொல்ல வேண்டிய தேவை வில்லை. அதற்காக நான் சொல்லும் யோசனை என்னவென்றால், ஆரம்பிச்சிப் பண்ணைகள், ஆடுதரை பண்ணைகளைப் போன்ற பண்ணைகள், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வைத்து நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது இதைப்பற்றிப் பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை யென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் 150 பண்ணைகளை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இன்னும் 150 பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் நன்கு யோசிக்கவேண்டும். விதை உற்பத்திகள் காரியத்தை ரயத்துகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு மூட்டைக்கு இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று கொடுத்தால் நல்ல முறையில் விதைகளைத் தயாரித்துக் கொடுப்பார்கள். இருந்தபோதிலும், இந்த மாதிரி விதைப் பண்ணைகள் நடத்தவேண்டுமென்பது மத்திய சர்க்கார் உத்திரவு என்று சொல்லலாம். எப்படியிருந்தபோதிலும் இது எந்த முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் யோசித்து ஒரு முடிவு செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

12-40
p.m.

தவிர, ரயத்துகளுக்கு கடன் வசதிகளை போதுமான அளவு கொடுப்பதில்லை. அப்படிக் கொடுப்பதும் சரியான நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. முக்கியமாக எங்கள் ஜில்லாவில், அநேக இடங்களில் கடன் வசதி கொடுப்பதோதிலும், சாகுபடி சமயத்தில் நிர்ப்பந்தமாக ஒரு உத்திரவு போட்டு அந்தக் கடன்களை வசூலித்து, மும்முரமாக ஜப்பி முதலியவை செய்து ரயத்துக்களை கஷ்டப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அநேக இடங்களில் ரயத்துக்கள் மாடுகள் முதலியவைகளையெல்லாம் விற்று, சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களை கரம்பாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மாசூலை வேண்டுமானாலும்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [10th September 1958]

எடுத்து வரலாம். கடந்த 5, 6 வருஷ பாக்கியை சாகுபடி செய்யும் தருணத்தில் ஹிம்சை செய்து வசூலிக்கும்போது அநேகம் பேர்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள்.

தவிர, தொழிற்சாலைகளுக்கு 4 சத வீத வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள் அரசாங்கத்திலே. ஆனால் நம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கு வட்டி 6½ சத வீதம். இரண்டேகால் சத வீதம் மேலே வைத்து அரசாங்கம் ஏன் கொடுக்க வேண்டுமோ தெரியவில்லை. தொழிற்சாலைகளைப் போல், 4 சத வீத வட்டிக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசியானது பற்றாக்குறையாக சில இடங்களில் இருக்கிறது. சில பிராந்தியங்களில் ஏதோ சில வியாபாரிகளும் பதுக்கி வைத்திருக்கலாம். ஆகையால் வியாபாரிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் போது யோசிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ரூபாய் கொடுத்தால், அரிசியை அதிகமாக வாங்கி ஸ்டாக் செய்து, பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தி, பிளாக் மார்க்கெட் ஏற்படுகிறது. அதைப் பற்றி தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அநேக இடங்களில் இப்போது வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது. அரிசி கிடைத்தபோதிலும், மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி இல்லை. அநேக பிராந்தியங்களில் மக்கள் வேலை கிடைக்காததால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆக, உற்பத்தியாகும் பொருளுக்கு, உற்பத்திக்கு என்ன செலவாகிறது எவ்வளவு என்று பார்த்து ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்தால், இரண்டு பேர்களுக்கும் சௌகரியம் ஏற்படும், அதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரில் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சர்வ கட்சி மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி உணவு பிரச்சினையைப் பற்றி அவர்களோடு கலந்து ஆலோசிக்கிறார்கள். நம் பிராந்தியத்தில் இப்போது ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஒருவரும் இல்லை என்று வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்தினால் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலிலே சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உற்பத்தி பெருகி, மக்கள் பட்டினி இல்லாமல் சாப்பிட வேண்டுமென்பதில் கட்சி பாடுபாடு கிடையாது. இதிலே எல்லோரும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உடனடியாக இதைப்பற்றி நன்கு யோசித்து “ஆல் பார்ட்டி கமிட்டி” (எல்லா கட்சி யினரையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி) ஒன்றை அமைத்தால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும், அப்படி ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, அசோக் மேத்தா கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை மத்திய சர்க்கார் போட்டிருந்தார்கள். அதனுடைய முக்கியமான ஆலோசனைகளை, மத்திய சர்க்கார் நம் சர்க்காரை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று உத்தரவு போடாததன் காரணத்தாலோ அல்லவோ, அவர்களுடைய சிபார்சுகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான காரணங்களையும் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் மாகாணத்தில் பற்றாக்குறை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், குறைந்தது 10 லட்சம் டன் ஸ்டாக் இருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு தான் மற்றவர்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். இந்தப் பகுதியிலிருந்து சொல்லப்பட்ட யோசனைகளையும் திருத்தங்களையும் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, முக்கியமாக உடனடியாக ஒரு ஆல் பார்ட்டி கமிட்டியைப் போடுவதைப்பற்றி தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10th September 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move the following amendment to the motion which I moved at the commencement of this debate—

‘Add the following at the end—

“and on such consideration this House approves the policy of the Government”.’

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I second it.

SRI A. GOVINDASAMY : There is no need to second it.

MR. SPEAKER : He has done it by way of abundant caution.

Amendment moved—

‘Add the following at the end—

“and on such consideration this House approves the policy of the Government”.’

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதன் முதலாக இந்த விவாதத்தைக் கோரிய எதிர் கட்சி யினருக்கும், இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத் தினர்கள், கட்சிக் தலைவர்கள், எல்லோருக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனை—உணவு நிலைமை—இந்த ராஜ்யத்திலே எவ்வாறு இருந்த போதிலும் அதைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம், அதைப் பற்றிப் பேசுவதும் அவசியம் ஆகும். முக்கியமாக நாம் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். டிஸ்லியிலிருந்து வரும் செய்திகளை வாசிக்கிறோம். அந்தச் செய்திகளிலே ஒரு கவலைக்கிடமான நிலைமை வெளிப்படுகிறது. அது, வாசிக்கின்ற எல்லோருக்கும், கவலையை அளிக்கும். உணவுப் பிரச்சனை ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. ஆகவே உள்ள நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்வதில் தவறில்லை. யுத்த காலத்திலே கூட வற்புறுத்தப்பட்டது என்ன வென்றால் இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும், பதியடையக் கூடாது என்பது. ஆகவே, இன்று உணவு நிலைமை மோசமானதாக இருந்தால், மோசம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மோசமானதாக இல்லையென்றால், அதையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். மோசமான நிலைமை வேறு எங்காவது இருந்தாலும் நம் மாகாணத்தில் இல்லை என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். மோசமானதாக இல்லையென்று சொல்லும்போது, கூடிய வரையில் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்தாகி விட்டது, இனி செய்வதொன்றுமில்லை, எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டோம் என்று அர்த்தமில்லை. மேலும் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். அதிலே கவனம் செலுத்தி அப்போதைக்கப்போது உள்ள நிலைமையை உணர்ந்து, அதற்கு மேல் நாம் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட வேண்டும். அப்போதைக்கப்போது, எவ்வாறு நாம் செல்கிறோம், செல்லும் வழி சரிதானா என்று நன்கு யோசித்தாலன்றி நாம் அபிவிருத்தியை நாட முடியாது.

அந்த வகையிலேதான் கனம் அங்கத்தினர்களும் உணவு நிலைமை பற்றிய விவாதத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்த வகையிலேயே தற்போதைய உணவு நிலைமையை அரசாங்கத்தின் சார்பாக நான் தெளிவாகக் கூறினேன். நான் முதலிலேயே சொல்லிவிடுகிறேன், “காம்பளஸென்ஸி” ஒன்றும் இல்லை அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில். நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்றால் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இதை நான் தெளிவாக கூறுகிறேன். இன்னும் நாம் உற்பத்தியை கணிசமான

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[10th September 1958]

12-30
p.m.

அளவு பெருக்க வேண்டும். இன்று தேவையான அளவுக்கு கூடிய வரையில் உற்பத்தியாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், உணவுத் தேவையைப் பொறுத்தமட்டில் அது போதும் என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பருவ மழை தவறவில்லையென்பதால், பயிர்கள் பாதிக்கப்படாமல் விளைந்ததால், நம்முடைய தேவைக்கு வேண்டிய உணவு இந்த ஆண்டிலே உற்பத்தியாகிறது என்று கூறினேன். ஆனால் சில ஆண்டுகளிலே பருவ மழை தவறுகிறது. அதற்கும் சேர்ந்தார்போல உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அவ்வாறு கணக்கிட்டு, இதுவரையிலும் ஏதாவது உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்றுகூட சில கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார்கள். நான்கு லட்சம் டன்னுக்கு மேல் உற்பத்தி பெருகித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய லட்சியம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவு காலத்திற்குள் மொத்தம் 12 லட்சத்து சொச்சம் டன் உணவு தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்பது. ஆகவே, இன்னும் குறைந்தபட்சம் 8 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். இந்த 8 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தியை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் செய்தாக வேண்டும். ஆகவே, இதிலே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know the target for 1956-57 and 1957-58?

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த விவரம் இப்பொழுது என் கையில் இல்லை. பின்னர் தருகிறேன். அப்படி 8 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால்தான் பின்னர் பருவ மழை தவறினாலும்கூட பயன்படும். பிறரை எதிர்பாராமல் இருக்கவும், பற்றுக்குறையிலை பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும் அது பயன்படும். மற் றொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது மட்டுமல்ல. நம்முடைய லட்சியம் விவசாயிகளுடைய பொரு ளாதார நிலையை உயர்த்துவது என்பது. ஆகவே, உணவு தானியப் பயிர் கள் மட்டுமல்லாமல், மற்ற பயிர்களிலும்கூட நாம் அக்கரை செலுத்தி வருகிறோம். விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட சில அங்கத்தினர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். அதாவது, உணவு தானியங்கள் பற்றுக் குறையாக இருக்கும்பொழுது, ரொக்கப் பயிர்கள் (Commercial crops) அதிக மாசுக் கொண்டு வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாக வேண்டுமென்று சொன்னால், பல பயிர்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். உணவு தானிய உற்பத்தியோடு ஒப்பிட்டு பார்த்தால், இந்த ரொக்கப் பயிர்களின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவு என்பது புலப்படும். ஆகவே, ரொக்கப் பயிர்களின் உற்பத்தியும் அதிகரிக்கவேண்டும். முக்கிய மாக பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், இப்பொழுது 2 லட்சத்திலிருந்து 3½ லட்சம் டன்னாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. இதோ நாம் திருப்தி அடையமுடியாது. பருத்தி உற்பத்தியிலே சய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பருத்தியிலிருந்து நூல் நூர்கப்படு கிறது. நூலிலிருந்து ஆடை நெய்யப்படுகிறது. இதற்குப் பருத்தி மூலப் பொருள் தேவை. ஆகவே இதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டி யவர்களாகியிருக்கிறோம். பல பயிர்களிலே கவனம் செலுத்தி நமது நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் ஏற்று மதி செய்ய முற்பட்டாலன்றி, நமது விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை மையை உயர்த்த முடியாது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம். இப் பொழுது நமது உணவு தேவை எவ்வளவு தூரம் பூர்த்தியாகியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்கு சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்ததைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ கணக்கிலே “Jugglery” என்று சொல்லுவார்களோ, அதைப் போல கணக்கைக் காட்டி திருப்திப் படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக் சிறிதும் கிடையாது. இருக் கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவற்றைக் குறிப்பிட்டேன்.

10th September 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

(இச்சமயத்தில் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்.)

கணக்கைப் பார்க்கவேண்டாம். ஆனால் இன்றைக்கு உணவுப் பொருள் கள் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு கிடைக்காமல் போயிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கணக்கை மறந்துவிட்டுப் பார்த்தால், பற்றுக்குறை இல்லை, உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத நிலைமையிலில்லை என்பது புலப்படும். ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு மிகவும் குறைவாக அரிசி வந்தபோதிலும், கேரள ராஜ்யத்திற்கு நமது ராஜ்யத்திலிருந்து $2\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் அரிசி ஏற்றுமதியான போதிலும், வேறு ராஜ்யங்களிலிருந்தோ, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தோ கோதுமையைத் தவிர மற்ற தானியங்கள் கிடைப்பதில்லை என்றாலும், உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமையிலில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உற்பத்தி அளவின் லட்சியம் என்னவென்று கேட்பார்கள். 1956-57லே 2 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்வது, 1957-58லே 38,000 டன் அதிக உற்பத்தி செய்வது, 1958-59-ல் 3 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்வது என்று கணக்குப் போட்டு வைத்திருக்கிறோம். இந்த $2\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் வெளியே போனாலும், சதாரணமாக ஒரு கட்டுப்பாடும் இல்லாமல், யாரும் படி அளக்க வேண்டிய நிமித்தம் இல்லாமல், எவ்வளவு உணவு தானியங்கள் உட்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்று பார்த்தோம். அந்த அளவைக் கணக்குப் பார்த்துத்தான் $15\cdot3$ அல்லது $15\cdot4$ இப்பொழுது உட்கொள்ளப்படுகிறது என்று சொன்னேன். எல்லா உணவு தானியங்களையும் நாம் ஏற்றுமதிக்கு இடம் கொடாமல் நம்முடைய மா நிலத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுவதைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்குத்தான் அதனுடைய அருண்ம தெரியும். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் விற்புத்தான் ஆக வேண்டும். விற்பதிலே சிஸ்டமும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒருபுறம் விலை அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது. வாங்குகிறவர்களுக்கு விலை அதிகரித்துக்கொண்டு போனாலும், உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் விற்க முடியாமல் போகிறது. இதைத் தஞ்சை மாவட்ட அங்கத்தினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். தஞ்சை மா வட்டத்திலே குறுகிய கால உணவு தானியம் குறுவை. குறுவை அரிசியை சாதாரணமாக தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் சாப்பாட்டிற்கு வாங்குவது இல்லை. வியாபாரத்திற்காகத்தான் வாங்குகிறார்கள். இந்த அரிசி அதிகமாக கேரள நாட்டிலேதான் உட்கொள்ளப்படுகிறது. தனியாக சென்னை மாநிலத்திற்கு மட்டுமே ஒரு மண்டலம் வைத்து இந்த அரிசி வெளியில் போவதை நாம் தடுத்துவிட்டோமென்றாலும், இந்த தானியத்தை விற்க வேண்டிய பிரச்சனை வரும். ஆகவே சென்னை மாநிலத்தை ஒரு தனி “லோன்” ஆக்கிவிட்டால், இங்கு இருக்கிற அரிசியை வெளியே கொண்டு போய் விற்க வேண்டுமானால் அவ்வாறு விற்க முடியாது. அதற்கு உத்தரவு வேண்டியிருக்கும். அவ்வாறே நமக்கு இப்பொழுது வருகிற நெல்லூர் அரிசி இங்கே வருவதற்கும் உத்தரவு வேண்டியிருக்கும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலே என்ன காரணத்தினாலே கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள் :

“ This Government all along maintained that Madras State by itself should be constituted into a zone, etc.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** ஒரு ஆண்டிற்கு முன்பு மத்திய சர்க்காரிடம் நான் வற்புறுத்தியதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் மண்டல அமைப்பு ஏற்பாடுகள் நடந்தன. மண்டல அமைப்பு ஏற்பாடுகள் நடக்கும்பொழுது நான் வற்புறுத்தியதை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எந்த ராஜ்யத்தில் பற்றுக்குறை யிருந்தாலும் அந்தப் பற்றுக்குறை கணக்குத் தெரிகிறது. நமது ராஜ்யத்திலிருந்து அரிசி வெளியே போகாமல் நிறுத்தி விட்டு, நமக்கு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th September 1958]

எவ்வளவு பற்றுக்குறையோ அதை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம், கலையில்லாமல் போய்விடும் என்ற வகையிலேதான் தனி மண்டலம் வைத்து விடுங்கள், பற்றுக்குறை இருக்கும்போது அரிசி வெளியே போனால் விலை அதிகமாக ஏறுகிறது என்று சொன்னோம். பற்றுக்குறை தற்காலிகமாக நீங்கிவிட்டது. போதிய அளவு அரிசி உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறபொழுது, தனி மண்டலம் நமது மாநிலத்திற்காக வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது நம்முடைய மாநிலத்தின் நிலைமைக்கு உகந்ததல்ல என்பதுதான் என்னுடைய இன்றைய அபிப்பிராயம். தனி மண்டலம் வந்து விட்டால், ஒப்போது நாம் கேரள ராஜ்யத்திற்கு விற்பது போல விற்க முடியாது. அதனால் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் அவதிப்படுவார்கள். மேலும், பயிரிடுகிற முறையை தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும். தண்ணீர் விரிகின்ற முறையைக் கூட மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்வதுனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். எவ்வளவுதான் அவர்கள் முன்னேற்றகரமான புதிய முறைகளை நன்கு பயன்படுத்தி வந்தாலும், பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்வது சுலபமாக இருக்காது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் சொன்னைக்கு நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே நான் விளக்கம் கூறுவது ஏதோ விவசாய இலாக்காவிற்கு பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்காக அல்ல. இன்றையதினம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்தான் பாராட்டு தலுக்குரியவர்கள். இதை நான் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் சிறந்த வகையிலே ஒத்துழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றால், அது நமது தமிழ் நாட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சாதனை என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

1 p.m. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் தஞ்சையில் மூன்றாம் போகம் சரியாக பலன் அளிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். புதியதாக ஒன்றைச் செய்வது என்றால் கொஞ்சம் தயக்கம் ஏற்படுகிறது. அபூர்வமாக மராமத்து இலாகா தண்ணீர் கொஞ்சம் மிச்சமாக இருக்கிறது, மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லுவது அபூர்வம். கொஞ்சத்திலே அவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்களே கொஞ்சம் தண்ணீர் மிச்சம் இருக்கிறது என்று சொன்னபொழுது, மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்யலாம் என்று சொன்னோம். சில பேர்கள் வேண்டாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். மேலும், அதையே பிடிவாதமாக வைத்துக் கொண்டு வேண்டாமென்று பிரசாரம்கூட செய்தார்கள். ஆகவே பல பேர்கள் மூன்றாம் போகம் சாகுபடி செய்யவில்லை. அப்படி சாகுபடி செய்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பலபேர்கள் திருப்தியாக இருந்ததாக என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வருவது குறைந்துகொண்டே வருவதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி நான் பின்னால் சொல்லுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் அதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நாம் வரவேற்க வேண்டிய டீசியம், நிலைமை, இறக்குமதி குறைவ வேண்டும், ஏற்றுமதி பெருக வேண்டும் என்பதுதான். உணவு தானியங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, நமக்கு போக மிச்சப்படுத்தி அதை மற்ற மாநிலங்களுக்கு விற்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமையரும். கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் கேவலம் உணவுப் பொருள்களுக்கு நாம் அன்னிய நாட்டை எதிர்ப்பார்க்க கூடிய நிலைமையை அடியோடு அகற்ற வேண்டும். சென்னை நகர வாசிகள் நெல்லூர் அரிசியை விரும்பினாலும், ஏற்றுமதி பெருகி, இறக்குமதி குறைந்து வருவதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு அரிசி அதிகமாக வரவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். லோனை ஏற்படுத்திய கருத்து அரிசி நடமாட்டம் தானாக ஏற்பட வேண்டும், புழக்கம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதுதான். கட்டுப்பாட்டை நாம் எல்லோரும்

10th September 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

விரும்பவில்லை. கட்டுப்பாட்டை தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை இங்கே உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர். தானாகவே நடமாட்டம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற ஒரு லட்சியத்தோடுதான் இந்த வேண்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு அரிசி அதிகமாக வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள். வராததற்குக் காரணம் இருக்கலாம். நாம் மற்ற ராஜ்யத்திலுள்ள நிலைமையை அதிகமாக ஆராய முடியாது. நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் அதற்கு நேரடியாக பரிசாரம் தேட முடியாது. அங்கே அரிசி உற்பத்தி செய்து வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், “கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாம், மற்ற மா நிலங்களில் அதிகமான விலை இருக்கிறது, அந்த விலை நமக்கும் கிடைக்கலாம்” என்று நினைக்கிறார்கள். அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அந்த விலை தெரிகிறது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது கிடைக்கும் விலை போது வில்லை. (குறுக்கீடு) எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் பேரிலே சொல்லுகிறார்கள். வியாபாரிகள் சொல்லுகிறார்கள் என்றாலும், மற்றவர்களும் அவர்களுக்காக பரிந்து பேசுகிறார்கள். நான் கவனித்து இருக்கிறேன். எல்லோருக்கும் பரிந்துதான் பேசுகிறார்கள். விலை போதாது, இன்னும் அதிகம் வேண்டுமென்று. ஆனால், அதை கட்டுப்படுத்தி இங்கே கொண்டுவர முடியாது. நாம் விலைக்கு வாங்கி வந்து இங்கே கொடுக்கலாம். வியாபாரிகளும் அங்கே போய் வாங்கி வரலாம். ஆனால் அங்கே தாராளமாக கிடைப்பதில்லை என்றுதான் நான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

வடக்கு மாநிலங்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டின் வடபாகத்திலுள்ள மாநிலங்களின் நிலைமையைப் பற்றி சொன்னேன். வடக்கு, தெற்கு என்று பூகோளத்தை யாரும் மாற்றவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வடக்கு உள்ள பிரதேசங்களைப் பற்றி வடக்குப் பிரதேசம் என்று சொன்னேன். அதற்காக வடக்கு என்னும் சொல்லிலேயே வெறுப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் உலக நிலைமையை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். உலகத்தில் ஏதாவது ஒரு மூலம் முடுக்கில் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டாலும்கூட, அது இங்கு இருக்கும் நிலைமையை ஓரளவுக்கு பாதிக்கிறது. நாம் கிணற்றுத் தவனையாக இருக்க முடியாது. ஏன்கெயோ யுத்தம் வந்தால், இங்கு விலை அதிகரிக்கிறது, விலையை பாதிக்கிறது. ஆகையால் வடக்கு மாநிலத்தில் விலை அதிகரித்தால், அது ஓரளவுக்கு இங்கு பாதிக்காமல் செய்ய முடியாது. உலகத்திலே எங்கே யாவது ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டால் அது இங்கே பாதிக்கிறது. அந்த வகையிலே வடக்கு மாநிலங்களில் விலை அதிகரித்திருப்பது இங்கு ஓரளவுக்கு பாதித்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். விலை குறைக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கவலையுமாகும். விலையை குறைப்பதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், முக்கியமாக ஒன்றுதான் சிறந்த வழியாகத் தோன்றுகிறது. விலையைக் குறைப்பதற்கு உற்பத்தி இன்னும் கனிசமான அளவிற்கு பெருக வேண்டும். அவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே முக்கியமாக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. முதலிலே திருத்தத்தை மிரேபித்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சைனாவைப் பற்றி சொன்னார்கள். நானும் அங்கு நேராகப் போய் வந்தவர்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். சைனாவில் இவ்வளவு தூரம் “கலெக்டிவ் பார்க்மிங், கூட்டுறவு பார்க்மிங்” எல்லாம் இருந்தம்கூட அங்கே மக்களுடைய உணவு தானியத் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடிய வில்லை. அவர்கள் கலெக்டியோடு பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதே வகையிலே நாமும் இங்கு ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்வது மட்டுமல்ல, நம்முடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்தும் வகையிலே நாம் எவ்வாறெல்லாம் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவது என்பதிலே கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். வடக்கு மாநிலங்களுக்கு பணத்தை அதிகமாக கொடுத்துவிட்டார்கள். இங்கே நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களுக்கு பணம் இல்லை என்று ஒரு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th September 1958]

குறைபாடு தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஹைதராபாத்தில் தெற்கு மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளின் மகாநாடு ஒன்று நடந்தது. அங்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் சார்பாக எங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது என்னவென்றால், இப்பொழுது உள்ள திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, பிளானில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதற்கு மேல் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவார்கள், அதிக பணம் பணம் வேண்டுமென்றால் கொடுக்கிறோம் ” என்பதுதான். அப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பணத்தையும் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். பணத்தைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து, நிறைவேற்ற வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு போதுமான என்ஜினியர்கள் வேண்டும். அதிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பயன் அளிக்கக்கூடிய திட்டமா, செலவுக்கேற்ற பலன் கிட்டுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் tube well, filter point, river pumping lift irrigation இன்னும், என்னென்ன திட்டங்கள் உண்டோ, அவைகளெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, எதை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. (Exploratory tube wells) திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் அது திருப்திகரமாக இருந்தால், அதை நம்மிடம் விட்டுவிடுவார்கள். அவைகளையெல்லாம் எங்கே நிறைவேற்றமுடியும் என்பதை நாம் சொல்லுவதற்கில்லை.

செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் பயன் அளிக்கக்கூடிய சில திட்டங்கள் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம், எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இரண்டு, மூன்று மாநிலங்கள் அக்கரை கொள்ளக்கூடிய உரிமை காட்டக்கூடிய திட்டங்களாக இருந்தால், அவர்களோடு கலந்து ஒரு ஒப்பந்தத்தித்திற்கு வரவேண்டும், ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால் தீர்ப்பு பெறவேண்டும், அதில் நமக்கு எவ்வளவு நியாயம் கிடைக்க கூடுமோ அந்த நியாயத்திற்கேற்றவாறு இந்தத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். இதுதான் ஒரு சங்கடம். இதையெல்லாம் கவனித்து நாம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். அங்கே அதிகமாக உணவு தானிய உற்பத்தி இல்லை என்பது உண்மையானது. ஆனால் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலைமை தஞ்சையிலே என்னவிலே இருக்கிறதோ, அதற்கும் குறைவாக இருக்கிற நீலகிரியில் உணவு தானியங்களின் விலை. இதை கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விநியோகம் செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். முன்பு எதிர் பார்த்ததைவிட உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். எதிர்பார்த்த வகையில் உற்பத்தி ஏற்படாததற்குக் காரணம் சில உண்டு. மழைக் குறைவினாலோ, அல்லது வேறு தொல்லைகளாலோ, உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவு ஏற்படவில்லையென்றாலும், மொத்தத்தில் நிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடும், சிறு அளவில் பெருகி இருக்கிறது. என்று. நிலத்தின் விளைவு, 100-க்கு 15 விசைம் பெருகி இருக்கிறது. இன்னொரு 15 பங்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பூர்த்தியடையும் காலத்தில் ஏற்படமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

புறம்போக்கு வேஸ்டு நிலங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். கணக்கு லட்சக்கணக்காக இருக்கிறது வால்வதம். ஆனால், இந்த நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கானதா என்று பாரக்கவேண்டும். எப்படி இவற்றை சாகுபடிக்கு கொண்டு வருவது என்று யோசிக்கவேண்டும். பல இடங்களில் சாகுபடிக்கு கொண்டுவர முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. இன்று காலை யில் கூட ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கும்போது சொன்னேன். தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால், இந்த நிலத்தில் கொஞ்ச காலத்திற்கு பசுந்தான் பயிரிட்டால்தான் விவசாயத்திற்கு லாயக்காக ஆக்கமுடியும்

10th September 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று விவசாய இலாக்கா நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று சேலம் ஜில்லாவில், ஆத்தூரில் வேண்டு நிலமாக இருந்த 30,000 ஏக்கராக்ளை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வழங்கினார்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் பயிரிடப்படாமலே இருக்கின்றன. இதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, என்னென்ன வசதிகள் வேண்டுமோ அவைகளைக் கொடுத்து எவ்வாறு பயிரிடலாம் என்று தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. தண்ணீர் வசதி, அல்லது வேறு வசதி செய்து கொடுத்து, நிலத்தை திருத்தி ஆவன செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்லி, அதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் சொன்னார்கள். அந்த விஷயங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. எப்படியும் நல்ல விதைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அது முக்கியமானது. அதைக் கொடுக்கச் செய்ய என்னென்ன வகையில் குறைகளை நீக்குவது என்பதையெல்லாம் பற்றி இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது. இதைப்பற்றி பேசிய தலைவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இந்தப் பிரச்சினையை கட்சி ரீதியில் எடுத்துப் பார்க்காமல், எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்றாக இருந்து செய்ய வேண்டும் என்று. அதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சமீபத்தில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டதைக் குறித்துச் சொன்னார்கள் அது ஒரு தாற்காலிக கமிட்டி. மூன்று மாதத்தில் உணவுப் பெருக்கத்தைப் பற்றி ஆலோசிக்கப் போட்ட கமிட்டி. அதில் அனுபவம் பெற்றவர்களையும், பிரதம சிப் எஞ்சினியரையும் போட்டிருக்கிறோம். அதிகாரிகளையும் போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் உடனடியாக இந்த திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து திட்டங்களில் இருக்கும் குறைபாடுகளை திருத்தி, புதிய திட்டங்களை நிறுவி, உணவு உற்பத்தி இயக்கத்தைப் பெருக்க ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள். ஆனால், இந்த மாதிரி நிரந்தரக் கமிட்டி போடும்போது, மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய கமிட்டி ஒன்று போடுவது மட்டும் பயனளிக்காது. ஜில்லாக்களில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

நேற்று டெவலப்மென்ட் கௌன்சில் ஏற்படுவதற்கான சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கௌன்சில்கள் சீக்கிரம் அமைக்கப்படும். அதோடு ஜில்லா போர்டுக்குப் பதிலாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற ஸ்தாபனம் ஏற்படும். அது முக்கியமாக விவசாய வளர்ச்சி விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தும். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஸ்தாபனம். இதில் விவசாயம் முக்கிய இடம் பெறும். இன்னும் முக்கியமாக, மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், டெவலப்மென்ட் கௌன்சிலில், உணவு உற்பத்தி ஒரு முக்கிய இடம் பெறும். எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க, விவசாயத்தைப் பெருக்க, பொருளாதார நிலைமையைப் போதிய அளவுக்கு உயர்த்தப் பாடுபடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அவர்கள் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவோம் என்று நம்பிக்கையில் இந்த சில வார்த்தைகளைப் பேசினேன்.

இந்த திருத்தங்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு திருத்தம் இந்த உணவு நிலைமையைக் கவனிக்க ஒரு கமிட்டி போடவேண்டும் என்பது. இதற்கு ஒரு தனிக் கமிட்டி போட வேண்டிய அவசியமில்லை. இங்கே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அநாவசிய பீதியை உண்டு பண்ணவேண்டாம். நாம் அப்படி பீதியை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பது என் கவலை. நியாய விலைக் கடைகள்பற்றிச் சொல்லும்போது, நீங்கள் ஏன் வாங்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாம் இங்கே வாங்க முற்பட்டால், விலை ஏறலாம். விலை ஏறுவதையும் தடுத்தாக வேண்டும். அதே சமயத்தில், விலை அதிகமாக குறைந்தாலும் கவலைக்கிடமாகிறது. நியாய விலைக் கடைகள் இப்பொழுது அவசியமில்லை என்பது எங்கள் கருத்து. மாவட்டங்களிலும் அம்மாதிரி அவசியம் உணரப்படவில்லை. இதை நான் மாவட்டங்களைச் சுற்றிப் பார்த்ததிலிருந்து சொல்ல முடியும். ஆகவே, திருத்தங்களைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர்கள் அவற்றை வற்புறுத்தாமல் இந்த பிரேரணைக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[10th September 1958]

MR. SPEAKER : கனம் கோதண்டராமன், அவர்கள் தன் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்களா ? . . . கனம் கோதண்டராமன் சபையில் இல்லை. சபையில் இல்லையென்றால், அதன் அர்த்தம், இந்த பிரேரணையை அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார்கள் என்பதுதான். (சிரிப்பு).

As Sri V. K. Kothandaraman was absent, his amendment was deemed to have been withdrawn.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was put and lost.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was put and declared lost.

Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar demanded a poll.

The Division Bell was rung.

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

MR. SPEAKER : There is a Government amendment. I shall now put it to vote.

The question is—

“ Add the following at the end—

‘ and on such consideration, this House approves the policy of the Government ’ ”.

The amendment was put and carried.

The motion as amended was put and carried.

MR. SPEAKER : We may meet again at 3 o'clock to-day. I adjourn the House till 3 p.m. today when we will take the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958.

(After lunch—3 p.m.)

VI.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1958.

DEPUTY SPEAKER : The general discussion on the Madras City Municipal (Amendment) Bill will be continued. Sri K. Vinayakam will now speak.

* **SRI K. VINAYAKAM :** Sir, I was wondering whether there was any necessity to amend the City Municipal Act. This is one of the finest pieces of legislation that I have come across. Though the Act was passed in 1919, it had been amended subsequently. The amendments were necessitated by practical experience. The Act as it is to-day is the best under the circumstances.

It is now too late for me to cry that there should be no amendments, because our Government thought it wise to reorganise all the institutions of local self-Government, and it is nothing but natural that even the City Municipal Act should be touched here and there. This Act, which is sought to be amended now, is a unique one. The City Corporation administration is running on